

Biblia m-a condus la islam

Această lucrare le este dedicată tuturor creștinilor care recunosc responsabilitatea lor spirituală și care își doresc să fie călăuziți spre adorarea Singurului Dumnezeu adevărat, care nu se bazează pe normele sociale, laice sau familiale, ci reprezintă dreptul lui/ei înnăscut și îndatorirea de a Îl adora pe Creatorul lor (al nostru).

<https://islamhouse.com/2806961>

- [Biblia m-a condus la islam](#)
 - [Prefață](#)
 - [Rugați-vă fără încetare](#)
 - [Creștinismul](#)

- Diverse Biblii Sfinte
- Evangheliile
- Evanghelia – fiii lui Israel
- Trinitatea
- Isus (Pacea fie asupra sa!) ca fiind Dumnezeu
- Isus (Pacea fie asupra sa!) ca Fiu al lui Dumnezeu
- Răstignirea și mântuirea
- Învierea
- Profetul Mohammed (ﷺ) în
BiblieProfeții
- Concluzii
- Originea principalelor
confesiuni din Statele Unite
ale Americii

Biblia m-a condus la islam

Abd al-Malik Leblanc

—™

Traducere:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH
CENTER (EIRC)

& Mariam Oana

Revizuit de: Alina Luminița Crăciun

& Diana Asandei

Dedic această lucrare mamei, tatălui,
fraților și surorilor mele, precum și
fiicei mele (Adrienne), fostei mele soții
și soacrei mele, care sper că vor deveni

Într-o zi musulmani. De asemenea, îmi doresc să împărtășesc succesul acestei cărți cu Ahmed Deedat, pe care am avut plăcerea să îl întâlnesc într-o stare angelică, în anul 1996, pe când era pacient la Spitalul Specialist și Centrul de Cercetare King Faisal, din Riad, Arabia Saudită.

M. J. Leblanc

În Numele lui Allah Ar-Rahman
(Preamilostivul),

Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)

Prefață

Această lucrare le este dedicată tuturor creștinilor care recunosc responsabilitatea lor spirituală și care își doresc să fie călăuziți spre adorarea Singurului Dumnezeu adevărat, care nu se bazează pe normele sociale, laice sau familiale, ci reprezintă dreptul lui/ei înnăscut și îndatorirea de a Îl adora pe Creatorul lor (al nostru).

Această carte este o compilație a unor fragmente din mai multe cărți care se adresează creștinilor, lucrări pe care eu am avut plăcerea să le citesc înainte și după ce am devenit musulman. După ce m-am convertit, am continuat să citesc anumite cărți despre creștinism, deoarece „pielea” creștinismului a fost foarte greu de înlăturat după ce am

petrecut 28 de ani în această religie; ani care aproape m-au condus la a deveni preotul Bisericii Metodiste Episcopale Africane din Great Falls, Montana.

Am încercat să selectez și să organizez într-o manieră simplă anumite informații pertinente din aceste cărți pline de resurse, astfel încât să furnizez acel tip de informații potrivite și consolidate pe care mi-ar fi plăcut să mi le ofere cineva pe când eram creștin. Cu toate acestea, planul ca eu să îmbrățișez/să revin la islam s-a petrecut așa cum a fost prescris de Allah Preaînaltul.

Țin să menționez faptul că, atunci când folosesc termenul „Dumnezeu” în această carte, mă refer la Creatorul Suprem, Unicul, Cel care nu are parteneri și Care nu este parte a Trinității. De asemenea, precizez că termenul din limba arabă – „Allah” este folosit deopotrivă de creștini și de musulmani, conform ediției din anul 1966 a Enciclopediei Britannica ([a se vedea cuvântul „Allah”](#)).

Vă încurajez să lăsați deoparte noțiunile preconcepute despre creștinism și islam și să aveți o minte deschisă pentru ceea ce vă voi prezenta. Sper ([cu Voia lui Allah](#)) că acest efort vă va trezi interesul să continuați să citiți mai mult decât

Biblia și să luați o decizie înțeleaptă după ce veți înțelege ambele religii, o decizie bazată pe alegerea proprie și nu pe cea a părinților voștri sau a mass-mediei. Odată ce veți avea toate datele, veți putea îndeplini unicul scop pentru care am fost creați și, anume, acela de a Îl adora doar pe Dumnezeu (**Allah**).

M. J. Leblanc

Rugați-vă fără încetare

Pe când eram creștin, numeroase versete biblice mă făceau să mă îndoiesc de religia pe care o urmam (**creștinismul**). Un anumit verset, **1**

Tesalonicieni 5:17, care spune:

„Rugați-vă neîncetat.” [\[1\]](#), mi-a dat de gândit în mod special. Mă întrebam adesea cum anume ar trebui o persoană (creștină) să se roage (să se afle într-o stare de adorare) fără încetare. Fără o călăuzire biblică sau Divină, singura cale prin care am considerat că acest lucru este posibil a fost aceea de a face întotdeauna fapte bune și de a păstra pomenirea lui Dumnezeu pe buzele și în inima mea. Cu toate acestea, am găsit că acest lucru este oarecum imposibil de îndeplinit. Însă, în momentul în care am fost inițiat în islam în anul 1987 și când am început să citesc și să învăț mai multe despre acest mod de viață, am descoperit că

islamul oferea Călăuzire Divină atât de la Dumnezeu (**Allah**), cât și de la Profetul Mohammed (ﷺ)[2], prin intermediul căreia o persoană se poate ruga (**afla într-o stare de adorare**) fără încetare, dacă aceasta este Voia lui Dumnezeu.

Indiferent că este vorba de trezit, mâncat, dormit, îmbrăcat, a fi în prezența unei femei, de privitul la cineva, de mersul la cumpărături, mersul la baie, privitul în oglindă, călătorit, vizitarea bolnavilor, statul la o întâlnire nereligioasă, îmbăiere, a avea o relație intimă cu soția, căscat, tăiatul unghiilor, strănutat, salutul oamenilor, vorbit, găzduirea oaspeților în propria casă, mersul, sportul, lupta,

intrarea în casă, rugăciunea și multe alte acte, islamul și călăuzirea aduse de Nobilul Coran și de faptele și vorbele Profetului Mohammed (ﷺ) mi-au oferit căi prin care să pot respecta prescripția adusă de 1 Tesalonicieni 5:17. Mai mult decât atât, acestea mi-au permis să mă împac cu mine însumi și să mă supun Unicului Dumnezeu Adevărat – Allah.

Această călăuzire Divină a islamului m-a învățat foarte multe despre îndatoririle și responsabilitățile mele, precum și despre drepturile Creatorului meu (Allah) și multe despre religia creștină. Așadar, după ce am citit și am învățat mai multe despre creștinism ca musulman, (cu Voia lui Allah) am

simțit că este necesar să împărtășesc cu voi modul în care Biblia m-a condus la islam.

Creștinismul

Știut fiind faptul că nu a existat niciodată în istoria Torei (**Vechiul Testament**) tradiția ca o religie a lui Dumnezeu să fie numită după numele unui Profet (**ca, spre exemplu, adamanism, avraamanism, moisenism etc.**), sper să pot explica faptul că Isus (**Pacea fie asupra sa!**) nu a predicat religia creștină, ci religia care Îi conferă toată slava și adorarea lui Dumnezeu Singur.

Unele dintre întrebările pe care mi le-am pus atunci când am cercetat în mod obiectiv creștinismul (a doua oară) au fost: de unde provine cuvântul creștinism și a fost acest termen menționat vreodată de către Isus (Pacea fie asupra sa!)? Ei bine, nu am găsit termenul „creștinism” în Biblie, nici măcar în Dicționarul biblic. Mai mult decât atât, nu am găsit nicăieri în Biblie vreun loc în care Isus (Pacea fie asupra sa!) să se fi numit pe sine creștin.

Cuvântul „creștin” a fost menționat pentru prima dată de către un păgân pentru a îi descrie pe cei care îl urmau pe Isus (Pacea fie asupra sa!). El este menționat în trei locuri în Noul

Testament, fiind rostit de către un păgân și de către evrei în Antiohia, în jurul anului 43 e.n. (Faptele Apostolilor 11:26; Faptele Apostolilor 26:28; 1 Petru 4:16), la mult timp după ce Isus (Pacea fie asupra sa!) părăsise acest Pământ[3]. A accepta vorbele păgânilor ca având vreo valoare sau a le asocia cu divinitatea, cu Isus (Pacea fie asupra sa!) sau cu Dumnezeu, este contrar învățăturilor tuturor Profeților (Pacea fie asupra lor!).

Isus (Pacea fie asupra sa!) a prezis că oamenii îl vor adora pe el în zadar și că aceștia vor crede în doctrine făcute de către oameni (Matei 15:9):

„Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățători niște porunci omenești.”

Acest verset din Matei 15:9 este susținut de următoarele cuvinte din Nobilul Coran, 5:116-117:

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمَّيَ الْهَيْبِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلُّهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ (١١٦) مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (١١٧)

(المائدة: ١١٦-١١٧)

„Și când va zice Allah (în Ziua de Apoi): «O, Isus, fiu al Mariei! Le-ai spus tu oamenilor: „Luați-mă pe mine și pe mama mea drept dumnezei în locul lui Allah?”»», el Îi va răspunde: «Mărire Ție! Eu nu aș fi putut să spun ceea ce nu aveam dreptul să spun!

Dacă aş fi spus, ai şti, căci Tu doară ştii ce este în sufletul meu, pe când eu nu ştiu ce este în Sufletul Tău! Doară Tu eşti Marele Ştiutor al celor neştiute! ~ Eu nu le-am spus decât ceea ce mi-ai poruncit: «Adoraţi-L pe Allah, Domnul meu şi Domnul vostru!» Şi am fost martor asupra lor atâta vreme cât m-am aflat printre ei. Şi după ce m-ai luat la Tine (prin ridicarea la Cer), ai fost doar Tu Priveghetor peste ei, căci Tu eşti Martor tuturor lucrurilor!»

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:116-117]

Am descoperit că versete biblice precum Ioan 5:30, Ioan 12:49, Ioan 14:28, Isaia 42:8 şi Faptele Apostolilor

2:22 susțin versetele coranice menționate mai sus.

Înainte de a încheia subiectul creștinismului, care va fi discutat în această carte, trebuie să fac o mică, dar semnificativă observație.

Dacă toți creștinii sunt „adoratorii lui Hristos”, **de ce nu se salută unii pe alții prin cuvintele:** „Pacea fie asupra voastră!” (**Salāmu aleikum**), așa cum a făcut-o Isus (**Pacea fie asupra sa!**) în Luca 24:36? După cum știți, musulmanii se salută unul pe altul folosind salutul „As-salāmu aleikum!”, o formulă iubită de Hristos (**Pacea fie asupra sa!**).

Diverse Biblii Sfinte

Trebuie să menționez faptul că referințele biblice citate în această carte s-ar putea să nu coincidă cu cele din Biblia pe care o folosiți. Există nenumărate Biblii disponibile, care sunt folosite de diferitele secte creștine, fiecare dintre acestea afirmând că propria Carte, deși diferită, este Cuvântul lui Dumnezeu.

Astfel de Biblii sunt: Versiunea Standard Revizuită (1952 și 1971), Noua Biblie Standard Americană, **Sfânta Biblie:** Noua Versiune Internațională, Biblia Vie, Noua Traducere Mondială a Sfintelor

Scripturi folosită de către martorii lui Iehova, Versiunea Romano-Catolică și Versiunea King James.

O notă specială: nu am găsit nicăieri în aceste Biblii un loc în care „Noul Testament” să fie numit „Noul Testament” și niciunul în care „Vechiul Testament” să fie numit „Vechiul Testament”. De asemenea, cuvântul „Biblie” este necunoscut în paginile Bibliei. [\[4\]](#)

Pe lângă faptul că există nenumărate secte creștine și diferite Biblii, am descoperit că există, de asemenea, anumiți bărbați, nu Profeți, care au fondat aceste secte și care utilizează diferite interpretări ale Bibliei, precum

și doctrine create de om, drept crezul lor. Tabelul de la sfârșitul cărții, numit Originea principalelor confesiuni din Statele Unite ale Americii, descrie creștinismul modern ca având influențe puternice din partea fondatorilor și a doctrinelor acestora create de om.

Aș vrea să vă împărtășesc câteva gânduri pe care poate că nu le-ați citit și nu le cunoașteți despre Biblie ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu. Pe scurt, permiteți-mi să menționez că, la data de 8 septembrie 1957, revista „Awake” a martorilor lui Iehova a avut următorul titlu uimitor: „50.000 DE ERORI ÎN BIBLIE”. Dacă îi întrebi pe martorii lui Iehova despre acest titlu, îți vor răspunde că, astăzi, majoritatea

acelor erori au fost eliminate. Însă câte dintre ele au fost eliminate? 5000? 500? 50? Chiar și dacă ar fi rămas doar 50 de erori, i-ar atribui cineva aceste erori lui Dumnezeu?[\[5\]](#)

Afirmă Ieremia 8:8 faptul că Legea/Vechiul Testament a fost falsificat(ă) și că aceasta nu reprezintă în totalitate Cuvintele lui Dumnezeu?

„Cum puteți voi să ziceți: «**Suntem înțelepți și Legea Domnului este cu noi**»? Cu adevărat, degeaba s-a pus la lucru pana mincinoasă a cărturarilor.”

Permiteți-**mi să vă adresez o altă întrebare**: dacă o carte „sfântă” conține versete contradictorii, **încă o mai**

considerați a fi sfântă? Cei mai mulți dintre voi ar răspunde: desigur că nu. Permiteți-mi să vă prezint câteva versete contradictorii, care se găsesc atât în Vechiul, cât și în Noul Testament:

2 Samuel 8:4 vs. 1 Cronici 18:4
2 Samuel 8:9-10 vs. 1 Cronici 18:9-10
2 Regi 8:26 vs. 2 Cronici 22:2
2 Samuel 6:23 vs. 2 Samuel 21:8
Geneza 6:3 vs. Geneza 9:29
Ioan 5:37 vs. Ioan 14:9
Ioan 5:31 vs. Ioan 8:14

Aici, au fost menționate doar câteva contradicții din Noul Testament, însă voi face referire și la altele în

momentul în care vom examina noțiunile de Trinitate, Divinitate a lui Isus (Pacea fie asupra sa!), filiație Divină a lui Isus (Pacea fie asupra sa!), păcat originar și ispășire.

Cum ar putea „Cuvintele revelate” de Dumnezeu să precizeze în mod greșit genealogia lui Isus (Pacea fie asupra sa!) (a se vedea pentru aceasta Matei 1:6-16, care menționează 40 de strămoși, mergând până la Profetul David, pacea fie asupra sa, și Luca 3:23-31, care menționează un număr de 42 de strămoși)? Sau, mai ales, i-ar fi oferit Dumnezeu o genealogie lui Isus (Pacea fie asupra sa!), care nu are tată? Vedeți în acest sens 2 Regi 19:1-37 și apoi citiți Isaia 37:1-38. De ce

cuvintele acestor versete sunt identice, deși ele sunt atribuite unor autori diferiți, unul necunoscut, iar celălalt Isaia, pe care îi despart secole?! Cu toate acestea, creștinii au pretins că aceste cărți au fost revelate de Dumnezeu. [\[6\]](#) Așadar, a uitat Dumnezeu Cel Atotputernic că a dictat aceste pasaje înainte și le-a dictat din nou, cuvânt cu cuvânt?!

Alte contradicții ale Bibliei pot fi găsite în cartea lui Shabir Ally – „101 contradicții din Biblie”. [Un fragment din aceasta puteți găsi mai jos:](#)

- Contradicția 50: Isus (**Pacea fie asupra sa!**) a murit înainte de a se rupe perdeaua Templului?

a) Da. (Matei 27:50-51, Marcu 15:37-38)

b) Nu. – „(...) și perdeaua dinlăuntrul Templului s-a rupt prin mijloc. Isus a strigat cu glas tare (...)” (Luca 23:45-46)

▪ Contradicția 54: S-a ridicat Isus (Pacea fie asupra sa!) la Ceruri în ziua răstignirii?

a) Da. – „Isus i-a răspuns (hoțului): «Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în Rai (...)»” (Luca 23:43)

b) Nu. El i-a zis Mariei Magdalena două zile mai târziu „(...) căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu (...)” (Ioan 20:17)

- Contradicția 61: Cum a murit Iuda?

- a) „Iuda a aruncat arginții în Templu și s-a dus de s-a spânzurat.” (Matei 27:5)

- b) După ce a cumpărat ogorul cu plata primită pentru fapta sa rea, el „(...) a căzut cu capul în jos, a plesnit în două prin mijloc și i s-au vărsat toate măruntaiele.” (Faptele Apostolilor 1:18)

- Contradicția 75: Conform Evangheliilor, care au fost ultimele cuvinte ale lui Isus (Pacea fie asupra sa!), înainte de a-și da duhul?

- a) „Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul!” (Luca 23:46)

b) „S-a isprăvit!” (Ioan 19:30)

Am căutat cuvântul „Paște” în Dicționarul biblic al lui Nelson și am aflat că termenul de „Paște” (așa cum este menționat în Faptele Apostolilor 12:4) este o traducere greșită a cuvântului „pascha”, termenul grecesc comun pentru „Paștele evreiesc”. După cum știți, Paștele evreiesc este o sărbătoare a evreilor și nu una creștină, la care Isus (Pacea fie asupra sa!) a participat, după cum ne este indicat în Matei 26:17-20. Așadar, de ce creștinii nu sărbătoresc Paștele evreiesc așa cum a făcut-o Isus (Pacea fie asupra sa!) sau, din ce motiv sunt „creștini” și nu evrei? Consider că mâinile

oamenilor, mult prea umane, au jucat un rol în distrugerea Bibliei. [7]

Din punctele expuse mai sus și din faptul că învățații în studiul biblic înșiși au recunoscut natura și structura umană a Bibliei (Curt Kuhl, *Vechiul Testament: originea și structura sa*, pp. 47, 51, 52) creștinii ar trebui să accepte faptul că, poate, nu fiecare cuvânt al Bibliei este Cuvântul lui Dumnezeu.

Ca o notă separată la acest subiect, permiteți-mi să menționez faptul că anumiți creștini cred că Biblia i-a fost dictată Profetului Mohammed (ﷺ) de către un călugăr creștin, acesta fiind motivul pentru care anumite relatări biblice se regăsesc în Coran. Făcând

unele cercetări, am descoperit faptul că acest lucru nu se putea întâmpla, deoarece nu exista nicio traducere în limba arabă a Bibliei în secolul al VI-lea al erei creștine, perioadă în care a trăit și a predicat Mohammed (ﷺ). [8] De aceea, niciun arab, nici măcar Profetul Mohammed (ﷺ), care nu știa să scrie și să citească, nu ar fi putut examina textul scris al Bibliei în propria sa limbă. **Nobilul Coran ne spune:**

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ (١٥) يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (١٦)

(المائدة: ١٥-١٦)

„O, oameni ai Scripturii (evrei și creștini)! A venit la voi Trimisul

Nostru (Profetul Mohammed ﷺ) ca să vă arate multe lucruri din cele pe care voi le-ați ascuns din Scriptură, trecând peste multe altele. V-au venit vouă o lumină (islamul sau Profetul Mohammed ﷺ) și o Carte limpede (Coranul) de la Allah, ~ Prin ea, Allah îi călăuzește pe căile păcii și ale mântuirii pe aceia care caută Mulțumirea Lui. Și El îi scoate din întunericuri la lumină (din întunericul necredinței la lumina credinței), prin Grația Sa, și îi călăuzește pe un drum drept (religia islamică).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:15-16]

[Evangheliile](#)

Dacă citiți Luca 1:2-3, veți afla, la fel cum am făcut-o și eu, că Luca (care nu a fost unul dintre cei 12 discipoli și nici nu l-a întâlnit vreodată pe Isus, pacea fie asupra sa!) a spus că el însuși nu l-a cunoscut personal pe Isus (Pacea fie asupra sa!) și că întreaga știință pe care a adunat-o a fost de la anumiți martori oculari, iar aceasta nu a reprezentat Cuvintele inspirate de Dumnezeu. [\[9\]](#) Apropo, de ce fiecare „Evanghelie” începe cu introducerea „DUPĂ”? De ce „după”? Motivul din spatele acestui fapt este acela că nici măcar una dintre Evangheliile existente nu poartă cu sine semnătura autorului original! Chiar și dovada existentă în Matei 9:9, dovedește că nu

Matei a fost autorul inițial al Evangheliei care îi poartă numele:

„De acolo, Isus a mers mai departe și a văzut un om, numit Matei, șezând la vamă. Și i-a zis (lui Matei): «Vino după Mine.» Omul acela (Matei) s-a sculat și a mers după el (Isus).”

Oricine poate înțelege, fără niciun fel de efort, că EL și LUI din relatarea de mai sus nu fac referire la Isus (Pacea fie asupra sa!) sau la Matei ca autori ai acesteia, ci arată că există un al treilea autor, care a scris ceea ce a văzut sau a auzit – un zvon[10] și nu Cuvinte inspirate de Dumnezeu.

Este demn de remarcat și binecunoscut în lumea religioasă faptul că alegerea celor patru „Evanghelii” ale Noului Testament (Evanghelia după Matei, Evanghelia după Marcu, Evanghelia după Luca și Evanghelia după Ioan) din prezent a fost impusă în cadrul Conciliului de la Niceea din anul 325 e.n., având scopuri politice. Ele au fost hotărâte sub auspiciile împăratului păgân Constantin [\[11\]](#) și nu ale lui Isus (Pacea fie asupra sa!).

Mintea împăratului Constantin nu a fost călăuzită nici de studiu, nici de inspirație. El a fost un păgân, un tiran și un ucigaș care și-a omorât propriul fiu, soția și mii de persoane nevinovate, toate din cauza dorinței

sale de a avea putere politică.

Constantin a ratificat și alte decizii prin Crezul de la Niceea, precum decizia de a îl numi pe Isus (Pacea fie asupra sa!) „Fiul lui Dumnezeu, care din Tatăl s-a născut”.[\[12\]](#)

Pur și simplu, sute de Evanghelii și scrieri religioase au fost ascunse de oameni. Câteva dintre acestea au fost scrise de către discipolii lui Isus (Pacea fie asupra sa!), iar mulți dintre aceștia au fost martori oculari ai acțiunilor lui Isus (Pacea fie asupra sa!). Conciliul de la Niceea a decis să distrugă toate Evangheliile scrise în ebraică, fapt care a condus la arderea a aproximativ trei sute de scrieri.[\[13\]](#) Dacă acestea nu au fost mai autentice decât cele patru

Evangheliile din prezent, atunci ele sunt la fel în ceea ce privește autenticitatea. Câteva dintre ele sunt încă disponibile, așa cum sunt Evangheliile lui Barnaba și Păstorul lui Herma, care sunt în acord cu Nobilul Coran[14]. Până în prezent, Evangheliile lui Barnaba este singura relatare a cui a fost martor ocular al vieții și misiunii lui Isus (Pacea fie asupra sa!)[15]. Până în ziua de astăzi, întreaga lume protestantă, martorii lui Iehova, adventiștii de ziua a șaptea și alte secte și confesiuni condamnă versiunea romano-catolică a Bibliei, deoarece aceasta cuprinde șapte cărți „extra”. Protestanții au șters în mod curajos șapte cărți din „Cuvântul lui Dumnezeu” pe care îl

dețin. Câteva dintre aceste cărți respinse sunt Cartea Iuditei, Cartea lui Tobit, Cartea lui Baruh și Cartea Esterei. [\[16\]](#)

Scriitorii Evangheliei au menționat în mod frecvent faptul că Isus (**Pacea fie asupra sa!**) predica Evanghelia: Matei 9:35, **Marcu 8:35** și Luca 20:1.

Termenul de „Evanghelie” este folosit în mod recurent în Biblie. Cu toate acestea, în Noul Testament, ediția în limba greacă, termenul de „evangelion” este folosit în locul celui de Evanghelie, care poate fi tradus cu sensul de „vești bune”. [\[17\]](#)

Întrebarea mea este: ce Evanghelie a predicat Isus (**Pacea fie asupra sa!**)? Din cele 27 de Cărți ale Noului

Testament, foarte puține fragmente pot fi acceptate ca fiind cuvintele lui Isus (Pacea fie asupra sa!)[18] și doar patru din cele douăzeci și șapte de Cărți sunt cunoscute ca fiind Evanghelia lui Isus (Pacea fie asupra sa!). Se presupune că Pavel este cel care a scris celelalte 23 de Cărți. Musulmanii consideră că Isus (Pacea fie asupra sa!) a primit „Vestea Bună” de la Dumnezeu. Cu toate acestea, ei nu recunosc cele patru Evanghelii prezente ca fiind cuvintele lui Isus (Pacea fie asupra sa!)[19].

Cea mai veche Evanghelie este considerată a fi cea după Marcu, care a fost scrisă în jurul anilor 60-75 e.n. Marcu a fost fiul surorii lui Barnaba. Matei a fost perceptor, un oficial

neînsemnat care nu l-a acompaniat pe Isus (**Pacea fie asupra sa!**). Evanghelia după Luca a fost scrisă mult mai târziu și, în realitate, ea provine din aceeași sursă din care provin cele după Marcu și Matei. Luca a fost medicul lui Pavel și, asemeni lui Pavel, el nu l-a întâlnit niciodată pe Isus (**Pacea fie asupra sa!**). Apropo, știți că numele de Marcu și Luca nu au fost incluse printre numele celor doisprezece discipoli ai lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**) menționate în Matei 10:2-4?

„Iată numele celor doisprezece apostoli: cel dintâi, Simon, zis Petru, și Andrei, fratele lui; Iacov, fiul lui Zebedei, și Ioan, fratele lui; ~ Filip și Bartolomeu; Toma și Matei, vameșul;

Iacov, fiul lui Alfeu, și Levi, zis și Tadeu; ~ Simon, Canaanitul, și Iuda Iscarioteanul, cel care a vândut pe Isus.” (Matei 10:2-4)

Evangelhia după Ioan are o sursă diferită și a fost scrisă în jurul anului 100 e.n. [\[20\]](#) El (Ioan) nu trebuie confundat cu discipolul Ioan, care a fost decapitat de către Agrippa I în anul 44 e.n., cu mult înainte ca Evangelhia să fie scrisă. Trebuie precizat faptul că, timp de două secole, a fost dezbătut în mod puternic dacă Evangelhia după Ioan ar trebui să fie acceptată ca o scriere de încredere a vieții lui Isus (Pacea fie asupra sa!) și dacă aceasta ar trebui să fie inclusă printre Scripturi [\[21\]](#).

Așa cum obișnuiam și eu să fac odată, creștinii se mândresc cu Evangheliile după Matei, Marcu, Luca și Ioan. Cu toate acestea, dacă vom medita cu privire la acestea, vom observa că nu există nici măcar o singură Evanghelie a lui Isus însuși (Pacea fie asupra sa!)[22].

Potrivit prefetei de la Noua versiune King James a Bibliei, ediția pentru studiu, termenul de «Evanghelie» a fost adăugat (a se vedea informațiile de mai jos) titlurilor originale: „După Ioan, după Matei, după Luca și după Marcu”.

În perioada timpurie, acestei Evanghelii i s-a dat numele de Kata

Matthaion – „după Matei”. După cum sugerează titlul, și alte relatări evanghelice erau cunoscute în acea perioadă (termenul de „Evanghelie” a fost adăugat abia mai târziu).

Permisiunea de a numi scrierile evanghelice cu termenul de „după...” nu a fost oferită nici de Isus (Pacea fie asupra sa!) și nici de o Călăuzire Divină. Aceste scrieri – ale lui Matei, Luca, Marcu și Ioan – nu au fost menite inițial să fie Evanghelii. Prin urmare, [Evanghelia după Marcu 1:1](#), nu poate fi o afirmație adevărată și anume că această scriere este Evanghelia lui Isus (Pacea fie asupra sa!).

Trebuie menționat faptul că musulmanii trebuie să creadă în toate Scripturile Divine în forma lor originală și în Profeții (Pacea fie asupra lor!) care le-au adus, fără distincție, iar acestea sunt: Șuhuf (Foile lui Avraam), Torah (a lui Moise, pacea fie asupra sa!), Psalmii (lui David, pacea fie asupra sa), Evanghelia sau 'Injîl (a lui Isus, pacea fie asupra sa!) și Coranul (adus de Mohammed ﷺ). În Coran, 3:3, este afirmat în mod clar că Allah Preaînaltul a pogorât Torah și Evanghelia. Cu toate acestea, niciuna dintre aceste Scripturi nu poate fi găsită astăzi în forma sa originală, cu

excepția Nobilului Coran, care a fost trimis pentru întreaga omenire.

În plus față de alte motive pentru care Nobilul Coran a fost trimis întregii omeniri, după cum este menționat în Coran, 18:4-5, un motiv este acela de a îi avertiza pe creștini cu privire la o Pedepsă teribilă de la Allah, **dacă nu vor înceta să afirme că:**

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا (٤)

(الكهف: ٤)

„(...) Allah Și-a luat un fiu!”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 18:4]

Musulmanii cred că tot ceea ce Isus (Pacea fie asupra sa!) a predicat era de

la Allah; Evanghelia ('Injīl) fiind „vestea bună” și Călăuzirea de la Allah Preaînaltul pentru fiii lui Israel[23]. În niciun loc din cele patru Evanghelii existente nu este menționat faptul că Isus (Pacea fie asupra sa!) ar fi scris măcar un cuvânt din Evanghelia sa și nici că ar fi instruit pe cineva să facă aceasta. Ceea ce este considerat a fi „Evangheliile” astăzi sunt scrierile unei terțe părți[24].

În Coran, 2:79, ni se spune:

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَيْسَتْ رُوحًا بِهِ تَمَنَّا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ (٧٩)

(البقرة: ٧٩)

„Dar vai acelor care plăsmuiesc Scriptura (care răstălmăcesc,

inventează, compun, scriu Scriptura) cu mâinile lor și spun: «**Aceasta este de la Allah!**», pentru a dobândi prin aceasta o mică simbrie! Vai pentru ceea ce mâinile lor au scris și vai lor pentru ceea ce agonisesc!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [2:79](#)]

Înainte de a încheia acest capitol, aș dori să împărtășesc cu dumneavoastră câteva comentarii dintr-un articol scris în *U.S. News & World Report* numit *În căutarea lui Isus*, apărut la data de 8 aprilie 1996, paginile [47-53](#):

- Robert Funk, un renumit învățat în studiul biblic, și 50 de profesori de religie au conchis că doar 20% dintre afirmațiile atribuite lui Isus (**Pacea fie**

asupra sa!) și chiar mai puțin decât atât dintre faptele care îi sunt atribuite lui sunt autentice. **Câteva dintre lucrurile neautentice sunt:** rugăciunea „Tatăl nostru”, cuvintele rostite de el pe cruce și pretinsa divinitate a lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**), nașterea lui dintr-o fecioară, cele mai multe dintre miracolele sale și învierea sa trupească.

- John Meier, un profesor de la Universitatea Americană Catolică din Washington D.C., **a conchis:**

- ✓ el (**Isus**) s-a născut în jurul anului 7 î.Hr., în Nazaret, iar nu în Betleem, după cum afirmă Evanghelia după Luca;

✓ în ciuda învățăturile catolice oficiale, conform cărora Maria, mama lui Isus (**pacea fie asupra lor!**), a rămas virgină întreaga viață, Meier afirmă că Isus (**Pacea fie asupra sa!**) a avut patru frați și cel puțin două surori, fapte care reies din Evangheliile după Marcu și Ioan, precum și din scrierile lui Pavel. Nașterea lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**) dintr-o fecioară, spune Meier, nu poate fi dovedită sau nedovedită prin investigație istorică.

✓ el (**Pacea fie asupra sa!**) a slujit pentru o scurtă perioadă în Galileea, unde a fost profesor, Profet și înfăptuitor al unor fapte percepute de unii ca fiind miracole.

✓ el (**Pacea fie asupra sa!**) a fost arestat în Ierusalim și răstignit sub conducerea lui Ponțiu Pilat undeva în jurul anului 30 e.n. Adepții săi au pretins că el (**Pacea fie asupra sa!**) a înviat din morți.

- John Crossan, unul dintre cei mai proeminenți cercetători moderni, un fost preot romano-catolic și profesor emerit al Universității Depaul din Chicago, consideră că dovezile pe care le-a adunat ar elimina majoritatea învățăturilor creștine tradiționale. El spune, spre exemplu, că relatările biblice cu privire la Cina cea de Taină și la apariția lui Isus cel înviat (**Pacea fie asupra sa!**) sunt doar încercări ale

adeptilor săi devotați de a descrie că au „continuat să simtă” prezența sa și după răstignire.

Evanghelia – fiii lui Israel

Mulți creștini cred că mesajul lui Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost pentru toți oamenii. În momentul în care o femeie canaanită s-a apropiat de Isus (Pacea fie asupra sa!) cerându-i să o vindece pe fiica sa, la început, el (Pacea fie asupra sa!) a refuzat, spunând (Matei 15:24):

„(...) Eu nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel.”

De asemenea, găsim în Matei 1:21:

„Ea va naște un Fiu, și-I vei pune numele Isus, pentru că El îl va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.”

De asemenea, Isus (Pacea fie asupra sa!) i-a trimis pe cei doisprezece discipoli să meargă să predice căința oilor pierdute ale casei lui Israel și nu păgânilor sau samaritenilor (Matei 10:5-7):

„Aceștia sunt cei doisprezece pe care i-a trimis Isus, după ce le-a dat învățăturile următoare: «Să nu mergeți pe calea păgânilor și să nu intrați în vreo cetate a samaritenilor; ~ Ci să mergeți mai degrabă la oile pierdute

ale casei lui Israel. ~ Și pe drum, propovăduiți și ziceți: „Împărăția Cerurilor este aproape!”»”

Astfel, este clar că Isus (Pacea fie asupra sa!) și cei doisprezece discipoli au fost trimiși pentru fiii lui Israel și nu pentru întreaga omenire. De aceea, Ioan 3:16 nu ar trebui să facă referire la „oricine”, ci la fiii lui Israel:

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”

O altă afirmație remarcabilă a lui Isus (Pacea fie asupra sa!) se găsește în Matei 5:17-18:

„Să nu credeți că am venit să stric Legea (Torah) sau Prorociei (Adam, Avraam, Moise, Noe, David etc.); am venit nu să stric, ci să împlinesc. ~ Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu va trece Cerul și Pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile.”

În Matei 8:4, Isus (Pacea fie asupra sa!) l-a instruit pe leprosul vindecat: „Du-te de te arată preotului!” și i-a spus să ofere ceea ce a fost prescris de Moise (Pacea fie asupra sa!). Unele secte creștine sunt împotriva acestui verset și pretind că Vechiul Testament a fost abrogat și înlocuit de Noul Testament. După cum puteți observa,

Isus (Pacea fie asupra sa sa!) nu a înlăturat Vechiul Testament și învățăturile sale. Așadar, de ce ar trebui să o facă unii creștini?!

Mai jos, se află un citat din Dicționarul biblic referitor la aplicabilitatea celor zece porunci în rândul creștinilor din zilele noastre:

„Cele zece porunci date de Dumnezeu drept călăuzire pentru viața de zi cu zi sunt o parte a Legământului dintre Dumnezeu și oamenii Săi (Exodul 34:28; Deuteornom 4:13; 10:24).

Aceste porunci sunt numite adesea Decalogul, termen care provine din limba greacă și înseamnă «zece cuvinte».

Deși Dumnezeu i-a oferit cele zece porunci lui Moise pe muntele Sinai acum mai bine de 3000 de ani, acestea sunt încă relevante și astăzi. Ele au o semnificație constantă, deoarece Natura lui Dumnezeu este neschimbătoare. Aceste porunci provin de la Dumnezeu și din Natura Sa eternă; de aceea, valoarea lor morală nu se poate schimba.

La aproximativ 1300 de ani după ce Dumnezeu a oferit aceste Legi, Isus le-a confirmat, numindu-le «**poruncile**», și a precizat cinci dintre ele tânărului conducător bogat (**Matei 19:16-22**). De asemenea, în predica de pe Munte, Isus a arătat că venirea sa nu a anulat poruncile. El a menționat în mod

specific legile împotriva uciderii (Matei 5:21) și împotriva comiterii adulterului (Matei 5:27).

De fapt, Isus le-a acordat acestor porunci o importanță mai mare prin faptul că a cerut ca atât spiritul, cât și aspectele legale ale Legii să fie păstrate. Isus și-a pus pecetea eternă a aprobării Legii prin afirmația:

«Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorociei; am venit nu să stric, ci să împlinesc.» (Matei 5:17)

Dumnezeu Cel Preaînalt a rostit Poruncile Sale de pe vârful muntelui Sinai, înconjurat de un nor gros și de foc – o expresie evidentă a Puterii,

Măreției și Autorității Sale (Exodul, 19:16 – 20:17). Mai târziu, poruncile au fost înscrise pe două table de piatră – „scrise cu Degetul lui Dumnezeu.” (Exodul 31:18).

Natura minunată a evenimentelor care au avut loc în momentul oferirii Legii este menționată de mai multe ori în Biblie, probabil pentru a sublinia solemnitatea acestui eveniment (Exodul 19:16-19; Deuteronomul 4:11-12).

Cele zece porunci reprezintă esența acestui LEGĂMÂNT special dintre Dumnezeu și oamenii Săi. El le-a spus:

„Acum, dacă veți asculta Glasul Meu și dacă veți păzi Legământul Meu, veți fi ai Mei dintre toate popoarele (...) ~ Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam sfânt (...)” (Exodul 19:5-6)

De asemenea, aceste versete evidențiază faptul că supunerea lor în fața poruncilor urma să fie baza existenței fiilor lui Israel, ca popor special al lui Dumnezeu.

Dumnezeu nu a intenționat vreodată ca cele zece porunci să fie un set de reguli pe baza cărora fiii lui Israel să poată câștiga mântuirea. Favoarea lui Dumnezeu fusese deja acordată! Acest fapt fusese deja demonstrat în mod clar prin eliberarea fiilor lui Israel de sub

robia egipteană (Deuteronom 4:37). Prin urmare, la baza legământului se află un act al ÎNDURĂRII Divine. Dumnezeu chiar a prefațat cele zece porunci cu o amintire a eliberării Sale (Exodul 20:2).

Cele zece porunci sunt încă relevante și astăzi. Lumea are o nevoie disperată să vadă Numele și Natura lui Dumnezeu manifestate în viețile creștinilor care încă mai iau Cuvântul Lui în serios. Aceste porunci, asociate în mod particular cu învățăturile lui Hristos, sunt încă cea mai bună călăuzire pentru viața practică de zi cu zi cunoscută de către om.”

Citiți Romani 13:8-9:

„Să nu datorați nimănui nimic, **decât să vă iubiți unii pe alții**: căci cine iubește pe alții a împlinit Legea. ~ **De fapt**: «Să nu preacurvești, să nu furi, să nu faci nicio mărturisire mincinoasă, să nu poftești» și orice altă poruncă mai poate fi, **se cuprind în porunca aceasta**: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.»” [\[25\]](#)

Folosind Romani 13:8-9, Pavel i-a scutit pe creștini de la obligația de a-L adora pe Dumnezeu prin toate capacitățile fizice, spunând, pe scurt, că tot ceea ce trebuie să facă o persoană pentru a îndeplini Legea (**Vechiul Testament**) este să îi iubească pe cei din jur așa cum se iubește pe sine. Isus (**Pacea fie asupra sa!**) nu a

exclus obligația noastră principală și cea mai importantă (care este una dintre primele și cele mai mărețe porunci), aceea de a Îl adora pe Dumnezeu Singur, și, în al doilea rând, de a îl iubi pe vecinul nostru, după cum este subliniat în Marcu 12:29-31:

„Isus i-a răspuns: «Cea dintâi este aceasta: „Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeul nostru este un singur Domn!”; ~ și: „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta.”; iată porunca dintâi. ~ Iar a doua este următoarea: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.” Nu este altă poruncă mai mare decât acestea.»”

După ce am citit Galateni 5:2: „Iată, eu, Pavel, vă spun că, dacă vă veți tăia împrejur, Hristos nu vă va folosi la nimic.” [\[26\]](#), am învățat că Pavel a abrogat circumcizia care este inclusă în Lege (**Vechiul Testament**). De fapt, Isus și Ioan Botezătorul (**Pacea fie asupra lor!**) au fost circumciși. Această abrogare a lui Pavel este o contradicție a învățăturilor lui Avraam și ale lui Isus (**Pacea fie asupra lor!**), deoarece toți musulmanii și creștinii provin din neamul lui Avraam (**Pacea fie asupra sa!**) și circumcizia este un act obligatoriu. De fapt, Avraam (**Pacea fie asupra sa!**) nu a fost nici evreu, nici creștin, iar religia sa, care trebuie

urmată, este adorarea doar a lui Dumnezeu Singur.

Ținând cont de Matei 5:17-18, permiteți-mi să dezvălui o altă contradicție din Noul Testament. În [Marcu 16:15](#), se menționează că Isus (Pacea fie asupra sa!) a spus:

„(...) Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice faptură.”

Aceasta contrazice Matei 1:21, [10:5-6](#), [15:24](#) și [28:19](#). În funcție de Biblia pe care o folosiți, [puteți citi în Matei 28:19](#): „toate neamurile” sau „din toate neamurile”, care ar trebui să facă referire la cele doisprezece triburi ale

lui Israel, după cum a spus Isus (Pacea fie asupra sa!) în Matei 15:24.

Trinitatea

Trinitatea nu este un concept biblic. Cuvântul «Trinitate» nici măcar nu apare în Biblie sau în dicționarele biblice. El nu a fost vreodată predicat de către Isus (Pacea fie asupra sa!) și nici nu a fost menționat în mod specific de către el (Pacea fie asupra sa!)[27].

Conceptul de «Trinitate» a fost folosit de către Atanasie, un episcop egiptean din Alexandria, și a fost acceptat de către Conciliul Ecumenic de la Niceea

la mai bine de trei secole de la dispariția lui Isus (Pacea fie asupra sa!) de pe Pământ[28].

Alte astfel de decizii fabricate de către om ale Conciliului au contribuit la stabilirea duminicii romane drept zi de odihnă creștină[29] și la stabilirea datei de 25 decembrie ca zi de naștere a lui Isus (Pacea fie asupra sa!). Acest lucru a fost făcut cu scopul de a avea o sărbătoare care să aibă loc în aceeași zi cu ziua de naștere a unor zei păgâni precum Nimrod (zeul babilonian), Krișna (zeul hindus), Mitra (zeul persan) sau Dionis (sau Bacchus, zeul grec), considerat a fi singurul fiu al lui Jupiter născut dintr-o fecioară pe data de 25 decembrie.

Cu siguranță, Biblia a prezis și a interzis decorarea pomilor (de Crăciun) în Ieremia 10:2-4:

„Așa vorbește Domnul: «Nu vă luați după felul de viață al neamurilor și nu vă temeți de semnele Cerului, pentru că neamurile se tem de ele. ~ Căci obiceiurile popoarelor sunt deșarte. Taie un lemn din pădure; mâna meșterului îl lucrează cu securea; ~ Îl împodobește cu argint și aur, și ei îl țin în cuie și ciocane ca să nu se clatine.»”[\[30\]](#)

Versete precum Matei 28:19, [Ioan 14:11](#) și [1 Ioan 5:7](#) și [8](#) pot fi folosite de către creștini pentru a confirma

Trinitatea. **Doctrina trinitariană a fost dedusă din 1 Ioan 5:7:**

„Căci trei sunt care mărturisesc în Cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt, și aceștia trei una sunt.”

Acest verset a fost mult timp prezentat ca fiind fals, o adăugire neautorizată la textul grecesc al Noului Testament.

Mai târziu, învățații creștini în studiul biblic au constatat că această dogmă a fost o interpolare în Versiunea King James. De fapt, nu mai puțin de un grup format din 32 de învățați creștini iluștri, sfătuit de un consiliu de 50 de reprezentanți din diferite culte, a prezentat în anul 1949 o Versiune Standard Revizuită a Noului Testament

și una a întregii Biblii în anul 1952, îndepărtând pasajul de mai sus[\[31\]](#).

Noul Testament se referă în multe locuri la Isus (**Pacea fie asupra sa!**) ca la Robul lui Dumnezeu (**vezi, spre exemplu, Matei 12:18**). Acum, **citiți Faptele Apostolilor 2:22**:

„Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere pe care le-a făcut Dumnezeu prin el în mijlocul vostru, după cum bine știți.”

Așadar, cum ar fi putut Isus (**Pacea fie asupra sa!**) să fie Rob al lui Dumnezeu

și Dumnezeu în același timp? Citiți Ioan 17:21 („Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în mine, și eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu m-ai trimis.”) și veți deduce faptul că, dacă Dumnezeu, Isus (Pacea fie asupra sa!) și Duhul Sfânt formează Trinitatea, atunci, dacă îi includem și pe discipoli, ei ar trebui să formeze o unitate Divină de cincisprezece [\[32\]](#).

Conform Ioan 14:9, Isus (Pacea fie asupra sa!) este Dumnezeu:

„(...) Cine m-a văzut pe mine a văzut pe Tatăl (...)”

Acum, să citim Ioan 4:24: „Dumnezeu este Duh (...)” și Ioan 5:37: „(...) Voi nu I-ați auzit niciodată glasul, nu I-ați văzut deloc fața (lui Dumnezeu).” De asemenea, în 1 Timotei 6:16, găsim: „(...) pe care niciun om nu L-a văzut, nici nu-L poate vedea (...)”

După cum este indicat în Exod 33:20, dacă privirea umană nu ar putea să privească la Gloria lui Dumnezeu și să continue să trăiască, atunci cum ar putea trupul omenesc să suporte să aibă această Glorie ascunsă în interiorul lui?[33] Discipolii l-au văzut pe Isus, Profetul (Pacea fie asupra sa!), și nu pe Dumnezeu.

Ioan 5:37: „(...) Voi nu I-ați auzit niciodată glasul, nu I-ați văzut deloc fața (lui Dumnezeu).”, contrazice, de asemenea, versetul din Matei 3:17, în care ni se spune că Dumnezeu a fost auzit spunând: „(...) Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.”

Este greu de stabilit dacă este Duhul Sfânt, Spiritul Sfânt, Duhul adevărului, Duhul lui Dumnezeu sau Duhul în general cel care se presupune că formează „Trinitatea”. Dicționarul biblic al lui Nelson indică faptul că Duhul Sfânt și Spiritul Sfânt sunt unul și același, fapt care contrazice credința unora dintre sectele creștine. Cu toate acestea, în Biblie există numeroase

versete care ilustrează acțiunile diferite ale diverselor duhuri:

Versete

Duhuri

Îngerul i-a

răspuns: „Duhul Sfânt Se va coborî peste tine (...)” – Luca 1:35

Duhul Sfânt – face miracole prin Porunca lui Dumnezeu

Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? – 1 Corinteni 3:16

Duhul lui Dumnezeu – se află în interiorul unei persoane

Și anume Duhul adevărului, pe care

Duhul adevărului – pe care lumea nu îl

lumea nu-L poate primi (...)
– Ioan 14:17

(...) va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer. – Luca 11:13

Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care purcede de la

Tatăl, El va mărturisi despre Mine. – Ioan 15:26

Și voi, după ce ați auzit Cuvântul

poate primi

Duhul Sfânt – dat celor care îl cer.

Mângâietorul (Duhul Sfânt) – va veni după ce Isus (Pacea fie asupra sa!) nu va mai fi pe Pământ

Duhul Sfânt – cel care vine de la Tatăl

Duhul Sfânt – Duhul care a fost

adevărului promis
(Evanghelia
mântuirii voastre),
ați crezut în El și
ați fost pecetluiți
cu Duhul Sfânt
care fusese
făgăduit. – Efeseni
1:13

Isus i-a răspuns:

„Adevărat,
adevărat îți spun
că, dacă nu se
naște cineva din
apă și din Duh, nu
poate să intre în
Împărăția lui
Dumnezeu.” –

Duhul (în general)
– poate fi
interpretat ca
oricare dintre
duhurile/spiritele
menționate
anterior.

Ioan, 3:5

(...) îngerul

Gabriel a fost

trimis de

Dumnezeu într-o
cetate (...) – Luca

1:26

Îngerul Gabriel –
menționat ca atare

În acest moment, permiteți-mi să
menționez ceea ce Coranul (5:73)
spune cu privire la Trinitate:

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثَةٌ ۖ ثَلَاثَةٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (٧٣)

(المائدة: ٧٣)

„Necredincioși sunt aceia care spun:
«Dumnezeu este treimea din trei (în
triada Tatăl, Fiul și Sfântul Duh).»,
căci nu există altă divinitate în afară de

(Allah) Cel Unic și de nu vor înceta să vorbească astfel (defăimător), îi va atinge și pe cei necredincioși dintre ei chin dureros.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran 5:73]

Nu este aceasta ceea ce este menționat în Legea (Torah/Vechiul Testament) lui Moise (Pacea fie asupra sa!) în prima poruncă – Unicitatea lui Dumnezeu, pe care Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a venit să o distrugă, ci să o îndeplinească, după cum a afirmat cu putere în Ioan 5:46-47 („Căci, dacă ați crede pe Moise, m-ați crede și pe mine, pentru că el a scris despre mine. ~ Dar dacă nu credeți cele scrise de el, cum veți crede cuvintele mele?”)?

Moise (Pacea fie asupra sa!) nu a vorbit despre nicio Trinitate și nici Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a făcut-o! Atunci, de ce trebuie să facă aceasta creștinii?!

O referință specială cu privire la Trinitate trebuie adăugată aici, așa cum a fost publicată în ediția din data de 25 august 1997 din Newsweek, într-un articol intitulat Bucură-te, **Maria!**:

- în plus față de Sfânta Trinitate, o mișcare tot mai mare a Bisericii Romano-Catolice a cerut ca papa să **proclame o dogmă nouă și controversată**: aceea că Maria, mama lui Isus (Pacea fie asupra lor!), este un co-mântuitor. Prin urmare, în locul

Sfintei Trinități, ar exista un fel de Cvartet Sfânt, în cadrul căruia mulți joacă rolurile multiple ale fiicei Tatălui, mama Fiului și soția Duhului Sfânt.

Isus (Pacea fie asupra sa!) ca fiind Dumnezeu

Este cunoscut faptul că divinitatea lui Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost introdusă de către Pavel, care nu l-a întâlnit vreodată pe Isus (Pacea fie asupra sa!) sau pe adepții săi.

Întemeierea acestei doctrine a costat viețile a milioane de creștini de-a lungul istoriei, ceea ce l-a **determinat pe Castillo să remarce:**

„Să arzi un om nu înseamnă să demonstrezi o doctrină.” [\[34\]](#)

În timp ce vă este prezentată doctrina divinității lui Isus Hristos (**Pacea fie asupra sa!**), **nu uitați acest verset foarte important:**

„Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorociei; am venit nu să stric, ci să împlinesc.” (**Matei 5:17**)

Este Isus (**Pacea fie asupra sa!**) Dumnezeu? Unii creștini ar răspunde că da și ar folosi Ioan 1:1 ca dovadă pentru aceasta:

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.”

Însă, amintiți-vă că, așa cum am citat anterior din Ioan 5:37, nicio persoană nu L-a văzut sau auzit pe Dumnezeu. Așadar, utilizarea lui Ioan 1:1 drept dovadă pentru a arăta că Isus (Pacea fie asupra sa!) este Dumnezeu ar însemna că au existat cel puțin doi Dumnezei (Dumnezeu și Isus).

Permiteți-mi să vă arăt alte discordanțe față de Ioan 1:1 din Deuteronom 4:39, Deuteronom 6:4, Isaia 43:10-11, Isaia 44:6 și Isaia 45:18. Toate acestea sunt împotriva doctrinei conform căreia Isus (Pacea fie asupra sa!) este Dumnezeu și aceasta deoarece Isaia 43:10-11 afirmă că nu există alt mântuitor în afară de Dumnezeu, iar Isaia 45:18 conchide că Dumnezeu,

Singurul, este Creatorul și nimeni altcineva, nici măcar Isus (**Pacea fie asupra sa!**), nu a luat parte la creare. Alte versete care sprijină Unicitatea lui Dumnezeu, așa cum o face întregul Coran, **pot fi găsite în Deuteronom 4:35, Exod 8:10, 2 Samuel 7:22, 1 Regi 8:23, 1 Cronici 17:20, Psalmi 86:8, 89:6 și 113:5, Osea 13:4 și Zaharia 14:9.**

În Noul Testament, Isus (**Pacea fie asupra sa!**) a spus în mod clar că el nu a venit să distrugă Legea și a confirmat Unicitatea lui Dumnezeu în Marcu, **12:29:**

„Isus i-a răspuns: «Cea dintâi este aceasta: „Ascultă, Israele! Domnul

Dumnezeul nostru este un Singur Domn!”»”

Și în 1 Corinteni, 8:4: „(...) nu este decât un Singur Dumnezeu.”

Așadar, este Ioan 1:1 corect și toate celelalte versete sunt greșite sau invers? Putem observa cu claritate că Isus (Pacea fie asupra sa!) încă încerca să îi învețe (pe fiii lui Israel) prima poruncă a Vechiului Testament (Marcu 12:29-30, Exod 20:2-5), iar căința pentru păcatele comise era necesară pentru a intra în Împărăția Cerurilor (Matei 4:17 și Marcu 1:15). În cele din urmă, Matei 19:16-17 transmite, de asemenea, Unicitatea lui Dumnezeu și oferă călăuzirea bazată pe poruncile

Vechiului Testament pentru a putea intra în viața eternă:

„Atunci s-a apropiat de Isus un om și i-a zis: «Învățătorule, ce bine să fac, ca să am viața veșnică?» ~ El i-a răspuns: «De ce mă întrebi: „Ce bine?” Binele este Unul singur. Dar dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile.»”

O altă modalitate de a clarifica și mai mult Ioan 1:1 este aceea de a vă prezenta ceea ce Coranul spune despre Isus (Pacea fie asupra sa!) și Cuvânt, în Capitolul 3:45:

إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ (٤٥)

(آل عمران: ٤٥)

„Îngerii au zis: «O, Maria! Allah îți vestește un Cuvânt din partea Lui: numele lui va fi Al-Masih, Isa (Mesia, Isus), fiul Mariei, măreț în această lume, ca și în Lumea de Apoi și unul dintre cei mai apropiați (de Allah).»”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran 3:45]

Acest verset și versetul 3:39 din Nobilul Coran se referă la Isus (Pacea fie asupra sa!) ca fiind un Cuvânt de la Allah Preaînaltul, la fel cum face și 1 Corinteni 3:23:

„Și voi sunteți ai lui Hristos, iar Hristos este al lui Dumnezeu.”

Probabil Ioan 1:1 trebuia scris ca „(...) și Cuvântul era al lui Dumnezeu.” [\[35\]](#)

Sunt și alte versete biblice care susțin ideea că acest Cuvânt era al lui Dumnezeu: Ioan 5:30-31, [Ioan 8:40](#), [Ioan 12:49](#) și Ioan 17:3.

Este clar faptul că Isus (**Pacea fie asupra sa!**) nu a pretins niciodată divinitatea: „(...) nu fac nimic de la mine însumi (...)” ([Ioan 8:28](#)); „(...) Tatăl este mai mare decât mine.” ([Ioan 14:28](#)); „(...) Domnul Dumnezeu nostru este un Singur Domn.” ([Marcu 12:29](#)); „(...) Dumnezeu meu, Dumnezeu meu, pentru ce m-ai părăsit?” ([Marcu 15:34](#)) și „(...) Tată,

în mâinile Tale Îmi încredințez duhul!
(...)” (Luca 23:46)[36]

În plus, Luca 4:1-13 ne spune că Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost ispitit de către Satana timp de patruzeci de zile. În Iacob, 1:13, ni se spune:

„(...) Dumnezeu nu poate fi ispitit ca să facă rău (...)”

În cele din urmă, Noul Testament se referă de multe ori la Isus (Pacea fie asupra sa!) ca la „Robul lui Dumnezeu” (a se vedea Matei 12:18, spre exemplu). Atunci, cum ar putea Isus (Pacea fie asupra sa!) să fie Robul lui Dumnezeu și Dumnezeu în același timp?[37]

Înainte de a încheia acest subiect, permiteți-mi să vă prezint încă o idee. În Luca 5:16, atunci când Isus (Pacea fie asupra sa!) se retrage în pustiu pentru a se ruga, cui anume i se roagă? Lui însuși sau lui Dumnezeu? Citiți Luca 11:2-4:

„El le-a zis: «Când vă rugați, să ziceți: „Tatăl nostru care ești în Ceruri! Sfințească-se Numele Tău; vie Împărăția Ta; facă-se Voia Ta, precum în Cer, așa și pe Pământ. ~ Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă în fiecare zi; ~ și ne iartă nouă păcatele noastre, fiindcă și noi iertăm oricui ne este dator; și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău.»”

Găsim în această rugăciune vreun loc în care Isus (**Pacea fie asupra sa!**) ne-a cerut să spunem „în numele lui Isus” atunci când ne rugăm? Această rugăciune este un răspuns la întrebarea cum trebuie să ne rugăm. Orice ar putea avea vreodată nevoie sau ar putea cere de la Dumnezeu o persoană cu frică de Dumnezeu se află în această rugăciune. Mai mult decât atât, iertarea greșelilor (**păcatelor noastre**) se găsește în aceasta. Rugăciunea confirmă veștile bune ale lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**) cum că păcatele vor fi iertate de Dumnezeu doar dacă o persoană se căiește și se oprește din a le face. Acest mesaj a fost începutul

propovăduirii lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**), după cum găsim în Matei 4:17:

„De atunci încolo, Isus a început să propovăduiască și să zică: «Căiți-vă, căci Împărăția Cerurilor este aproape.»”

Isus (**Pacea fie asupra sa!**) a prezis că oamenii îl vor adora pe el în van și că aceștia vor crede în doctrine care nu au fost făcute de Dumnezeu, ci de om (**Matei 15:9**):

„Degeaba mă cinstesc ei, învățând ca învățături niște porunci omenești.”

Acest verset vorbește despre creștini, deoarece nu există nicio altă religie care să îl adore pe Isus (**Pacea fie**

asupra sa!) cu excepția creștinismului și, cu adevărat, actul adorării lui Isus (Pacea fie asupra sa!) contrazice ideile din Exodul 20:3-6, Matei 4:10 și Luca 4:8, care spun:

„Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.
~ Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în Ceruri, sau jos pe Pământ, sau în apele mai de jos decât pământul. ~ Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; căci Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii, până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc, ~ Și Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și

păzesc Poruncile Mele.” (Exodul 20:3-6)

„«Pleacă, Satano», i-a răspuns Isus. «Căci este scris: „Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești.”»” (Matei 4:10)

Isus (Pacea fie asupra sa!) ca Fiu al lui Dumnezeu

Este Isus (Pacea fie asupra sa!) Fiul lui Dumnezeu? Matei 3:17, pe care l-am amintit mai înainte drept o contradicție cu privire la auzirea Vocii lui Dumnezeu, poate fi folosit de către unii creștini pentru a dovedi ideea de

filiație Divină a lui Isus (Pacea fie asupra sa!). Dacă Matei 3:17: „Și din Ceruri s-a auzit un glas care zicea: «Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.»” este folosit pentru a dovedi filiația Divină, atunci nu ar trebui să existe niciun alt verset, în Vechiul sau în Noul Testament, care să contrazică sau care să ofere în egală măsură filiația Divină altei persoane sau altor persoane. Cu toate acestea, se găsesc nenumărate referințe, atât în Vechiul, cât și în Noul Testament, care menționează pe altcineva, altul decât Isus (Pacea fie asupra sa!), ca fiind fiul lui Dumnezeu. Vedeți în acest sens Exodul 4:22: „(...) Israel este fiul Meu, întâiul Meu născut.”

2 Samuel 7:14/ 1 Cronici, [22:10](#): „(...) și el Îmi va fi fiu ([Solomon](#)) (...)”

Ieremia 31:9: „(...) și Efraim este întâiul Meu născut.” și, de asemenea, [Psalmi 2:7](#).

Cuvântul „Fiu” nu trebuie înțeles literal, deoarece Dumnezeu li S-a adresat multora dintre robii Săi aleși cu termenii de fiu sau fii. De asemenea, evreii au pretins că Ezra este fiul lui Dumnezeu. Cuvintele Noului Testament grecesc folosite pentru „fiu” ([pias și paida, care înseamnă rob sau fiu, cu sensul de servitor](#)) sunt traduse în anumite Biblii ca „fiu” cu privire la Isus ([Pacea fie asupra sa!](#)) și ca „rob” cu privire la oricare alții. [\[38\]](#) În plus,

termenul de „Tată” așa cum este folosit de Isus (**Pacea fie asupra sa!**) corespunde mai degrabă termenului de „Rabb”, adică Cel care hrănește și susține, fapt pentru care, în cadrul doctrinei lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**), Dumnezeu este „Tatăl” – Cel care Hrănește și Susținătorul – tuturor oamenilor. [\[39\]](#)

De asemenea, **Noul Testament interpretează expresia „Fiul lui Dumnezeu” ca fiind o alegorie:**

„Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.” (**Romani 8:14**) [\[40\]](#)

În plus, această sugestie alegorică este susținută de numirea lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**) ca singurul Fiu al lui Dumnezeu.

În Psalmi 2:7, Domnul îi spune lui David (**Pacea fie asupra sa!**):

„(...) Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut.”

Înseamnă aceasta că Dumnezeu a avut doi fii? De asemenea, Isus (**Pacea fie asupra sa!**) a spus că Dumnezeu nu este doar Tatăl său, ci și Tatăl vostru (**a se vedea Matei 5:45, 48**). **În Luca 3:38** găsim:

„(...) fiul lui Set, fiul lui Adam, fiul lui Dumnezeu.”

Cine este menționat în Evrei 7:3, ca fiind, de asemenea, Fiul lui Dumnezeu? Acesta este Melhisedec, împăratul Salemului, așa cum este menționat în Evrei 7:1. El (Melhisedec) este superior față de Isus sau de Adam (Pacea fie asupra lor!) în ceea ce privește unicitatea. De ce nu este el preferat pentru a fi Fiul lui Dumnezeu?[\[41\]](#) Mai mult decât atât, Adam (Pacea fie asupra sa!) nu a avut mamă sau tată, însă a fost prima ființă umană creată „după chipul și asemănarea lui Dumnezeu”, care a locuit atât în Grădina Edenului, cât și pe Pământ. Oare toate acestea nu i-ar fi dat lui Adam (Pacea fie asupra sa!)

mai multe drepturi pentru a fi numit Fiul lui Dumnezeu, în sensul său real?

Aș dori să împărtășesc cu voi niște contradicții evidente dintre Ioan 3:16, Luca 10:25-28 și Matei 19:16-17. În Ioan 3:16, citim:

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”

Acum, **haideți să citim Luca 10:25-28:**

„Un învățător al Legii s-a sculat să ispitească pe Isus și i-a zis:

«Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?» ~ Isus i-a zis: «Ce este scris în Lege? Cum citești

în ea?» ~ El a răspuns: «Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău; și pe aproapele tău ca pe tine însuși.» ~ «Bine ai răspuns», i-a zis Isus, «fă așa, și vei avea viața veșnică.»”

Aceste versete ne spun că moștenirea vieții veșnice este pentru oricine crede și nu adoră niciun alt Dumnezeu în afară de Singurul Dumnezeu Adevărat. Luca 10:25-28 este în acord cu Matei 19:16-17, care spune:

„Atunci s-a apropiat de Isus un om și i-a zis: «Învățătorule, ce bine să fac, ca să am viața veșnică?» ~ El i-a răspuns: «De ce mă întrebi: „Ce bine?” Binele

este Unul singur. Dar dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile.»”

Nu există nicio poruncă prin care să ni se ceară să îl adorăm pe Isus (**Pacea fie asupra sa!**), însă, există una care ne spune să Îl adorăm pe Dumnezeu Singur.

În Luca 4:41, Isus (**Pacea fie asupra sa!**) refuză să fie numit Fiul lui Dumnezeu de către diavoli. Credeți că Isus (**Pacea fie asupra sa!**) i-ar fi muștrat pe diavoli sau pe oricine altcineva cu privire la această chestiune, dacă ar fi fost adevărată? Fără îndoială, nu! Isus (**Pacea fie asupra sa!**) i-a muștrat pe diavoli pentru că aceștia au spus ceva fals

atunci când l-au numit Fiul lui Dumnezeu. De asemenea, dacă diavolii știaau că Isus (Pacea fie asupra sa!) era Hristosul, atunci Isus (Pacea fie asupra sa!) nu i-ar fi oprit când l-au numit astfel, pentru că aceasta ar fi fost o contradicție a misiunii lui Isus (Pacea fie asupra sa!).

În Luca 9:20-21, Isus (Pacea fie asupra sa!) le spune discipolilor săi:

„«Dar voi», i-a întrebat el, «cine ziceți că sunt?» «Hristosul lui Dumnezeu!», i-a răspuns Petru. ~ Isus le-a poruncit cu tărie să nu spună nimănui lucrul acesta.”

În plus, versete precum Ioan 3:2, Ioan 6:14, Ioan 7:40, Matei 21:11, Luca 7:16 și 24:19 confirmă faptul că Isus (Pacea fie asupra sa!) a acceptat titlul de profesor și de Profet și că s-a numit pe sine fiul omului în Matei 8:20, 12:40, 17:9 și 12, 26:24; Luca 9:26, 22:48, 22:69 și 24:7.

Cel mai concludent verset care afirmă că Isus (Pacea fie asupra sa!) este fiul (robul) omului este Marcu 14:62, în care Isus (Pacea fie asupra sa!) își menționează propria poziție în Ziua Învierii. Isus (Pacea fie asupra sa!) ne-a spus în mod clar că îl vom vedea pe fiul omului, iar nu pe Fiul lui Dumnezeu, care va sta la dreapta puterii și va veni pe norii Cerului.

Actul conceperii este un act fizic, fapt care este împotriva Naturii lui Dumnezeu. [\[42\]](#) Coranul, 19:35, spune:

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (٣٥)

(مریم: ٣٥)

„Nu se cuvine ca Allah să-Și atribuie un fiu! Mărire Lui! Dacă El hotărăște un lucru, **atunci El zice: «Fii!»**, iar el este!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran 19:35]

Învățăturile lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**) drept Fiu al lui Dumnezeu nu au fost predicate și nici acceptate de către Isus (**Pacea fie asupra sa!**), ci de Pavel, **fapt susținut în Faptele Apostolilor 9:20:**

„Și îndată a început să propovăduiască în sinagogi că Isus este Fiul lui Dumnezeu.”

A pretins Isus (**Pacea fie asupra sa!**) vreodată că este Dumnezeu sau a spus: „Aici sunt, Dumnezeul vostru, adorați-mă pe mine”? Răspunsul este nu, deoarece nu există nici măcar o singură afirmație clară în Biblie prin care Isus însuși (**Pacea fie asupra sa!**) să spună: „Sunt Dumnezeu, de aceea adorați-mă pe mine.” Practic, toate cele peste două mii de versete ale Epistolelor lui Pavel sunt propriile sale invenții, **inclusiv Romani 9:5, care spune:**

„(...) Hristosul, care este mai presus de toate lucrurile, Dumnezeu binecuvântat în veci.”[\[43\]](#)

Creștinii trebuie să știe că Pavel însuși menționează propria sa Evanghelia și nu a lui Isus (Pacea fie asupra sa!) în Epistola sa către romani:

„Și faptul acesta se va vedea în ziua când, după Evanghelia mea, Dumnezeu va judeca, prin Isus Hristos, lucrurile ascunse ale oamenilor.”
(Romani 2:16)

De fapt, Epistola pavelină către romani servește drept bază pentru creștinismul de astăzi.[\[44\]](#)

Astfel, eforturile creștinilor din această viață vor fi pierdute, atât timp cât ei vor considera că dobândesc binele prin eforturile lor, atribuindu-I lui Dumnezeu parteneri în adorare, așa cum ni se spune în Capitolul 18:103-106 din Nobilul Coran:

[قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا (١٠٣) الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهم يُحْسِنُونَ صُنْعًا (١٠٤) أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا (١٠٥) ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا (١٠٦)]

(الكهف: ١٠٣-١٠٦)

„Spune (o, Mohammed): «Voiți să vă vestim Noi care sunt aceia care vor avea cel mai mult de pierdut din faptele lor? ~ Aceia a căror râvnă în această lume este rătăcită, în vreme ce ei își închipuie că fac bine, ~ Aceia

care au tăgăduit Semnele Domnului lor și întâlnirea cu El și în deșert au fost faptele lor (din pricina necredinței lor)! Și nu le vom da lor în Ziua Învierii nicio greutate!» ~ Astfel, răsplata acestora va fi Gheena, pentru că nu au crezut și au luat Semnele mele și pe Trimișii mei în derâdere!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran 18:103-106]

Cu adevărat, este atât de ciudat și de ironic faptul că niciuna dintre Epistolele lui Pavel către romani, alcătuite din mai mult de 430 de versete, nu a fost vreodată formulată de Isus (Pacea fie asupra sa!). Pavel ar fi trebuit să facă referire în mod direct la învățăturile originale ale lui Isus

(Pacea fie asupra sa!), dacă pretinderea inițială a apostolatului prin Inspirație Divină ar fi fost cu adevărat reală. În schimb, părți mari din citatele Epistolelor sale biblice (în special cele din Epistola către romani) au fost preluate din Vechiul Testament, din Geneza, Exodul, Leviticul, Deuteronomul, 2 Samuel, 1 Regi, Psalmi, Proverbe, Isaia, Ezechiel și Osea. Epistolele sale au fost, cu adevărat, rodul unor eforturi obositoare, însă aceasta nu îl face pe Pavel mai bun decât oricare dintre autorii Bibliei și nici nu îl transformă într-un Profet. [\[45\]](#)

Alte practici adoptate sub autoritatea lui Pavel includ următoarele: adoptarea

duminicii romane (ziua Soarelui) ca zi de odihnă creștină (sabat) și a zilei de naștere tradiționale a zeului Soare ca zi de naștere a lui Isus (Pacea fie asupra sa!), emblema zeului Soare (crucea de lumină) ca emblemă a creștinilor și integrarea tuturor ceremoniilor care erau efectuate în cadrul celebrării zilei de naștere a zeului Soare. [\[46\]](#)

Înainte de a încheia subiectul cu privire la statutul lui Hristos (Pacea fie asupra sa!), aș vrea să îi cer cititorului meu creștin să se prosterneze și să se roage în mod solemn lui Dumnezeu și să invoce blestemul Său asupra lui, a soției lui, a fiilor și a fiicelor lui, dacă ceea ce crede despre Hristos (că el este Dumnezeu, Fiu al lui Dumnezeu sau

parte a Trinității) este fals. În același mod, am învățat că, dacă îi ceri unui musulman să se roage în mod solemn lui Dumnezeu și să invoce Blestemul Lui asupra sa, a soției, a fiilor și a fiicelor sale, dacă pretinderea sa cu privire la Hristos (ca Profet, Mesager al lui Dumnezeu, un Cuvânt de la Dumnezeu) este falsă, acesta nu va ezita să se prosterneze și să se roage. Musulmanii sunt fermi în credința lor, știind că Isus (Pacea fie asupra sa!) nu este nici Dumnezeu, nici Fiu al lui Dumnezeu și nici parte a Trinității. Acest exercițiu al cererii adresate lui Dumnezeu de a invoca Blestemul Său asupra voastră și a familiilor voastre poate suna oarecum crud, însă, [acest](#)

fapt va demonstra următoarele două lucruri: (1) veți înțelege că vă aflați pe calea greșită; (2) vă va aduce pe Calea cea Dreaptă.

Răstignirea și mântuirea

Un stâlp deosebit de important al doctrinei creștine este răstignirea pentru iertarea păcatelor. Acesta este asociat cu o doctrină făcută de către om, care este explicată în mod clar în următorul fragment din cartea Mântuirea prin căință de dr. Abu Aminah Bilal Philips, paginile 15-17:

„În Vechiul Testament, mântuirea era o ceremonie anuală, menită să purifice templele, preoțimea și oamenii de păcatele lor, în timp ce își reînnoiau relația cu Dumnezeu. Ritualul includea post și sacrificiu. Ceremonia a continuat să fie respectată și în iudaism, punând accentul pe penitență și pe ispășire pentru păcate în Yom Kippur, o zi stabilită a fi cea mai sfântă zi a anului.

Pentru a justifica această credință eretică în întruparea lui Dumnezeu în Isus Hristos (**Pacea fie asupra sa!**) și în moartea lui aparentă pe cruce, Pavel a susținut în Epistolele sale către galateni și romani că ispășirea prin Lege cerea supunere totală, de care

omul nu era capabil. În schimb, el a propus că moartea lui Hristos (**Pacea fie asupra sa!**) a avut o putere salvatoare, oferind mântuirea pentru păcătoșii care credeau în el (**Pacea fie asupra sa!**).

Opinia pavelină, conform căreia păcatele omului îl împiedică să se apropie de Dumnezeu și acestea îi pot fi iertate doar prin moartea sacrificială a lui Hristos (**Pacea fie asupra sa!**), a fost dezvoltată mai târziu de către teologul creștin Irineu (**125-202 e.n.**), episcop de Lyon, care a dezvoltat în jurul acesteia primul sistem al credinței creștine.

Un alt teolog creștin, Augustin de Hipona (354-430 e.n.), a dezvoltat doctrina Căderii, a păcatului original și a predestinării, susținând că, prin ereditate, omul este întinat cu păcatul căderii lui Adam (Pacea fie asupra sa!) prin Voia lui Dumnezeu și că El a ales în mod inexplicabil anumite persoane pentru a fi salvate, restul fiind condamnate la chinurile Iadului. Astfel, omul a fost în mod inerent rău și păcătos și doar Hristos (Pacea fie asupra sa!), prin sacrificiul său pentru întreaga omenire, ar putea (în cuvintele sfântului Anselin) ispăși pe deplin Pedepșa dreaptă a lui Dumnezeu pentru păcatele făcute de om împotriva lui Dumnezeu. În plus, sfântul

Augustin a spus că ispășirea (absolvirea de păcate) are loc doar prin intermediul Harului provenit de la Dumnezeu, insuflat însă prin căi sacramentale.

Sfântul Toma de Aquino (115-1274), cel mai important teolog din Evul Mediu, a susținut punctul de vedere al sfântului Augustin, care a devenit, mai apoi, o doctrină fundamentală de necombătut.”

Înainte de a discuta despre nenumăratele controverse existente în jurul răstignirii, trebuie să menționăm din nou că Evanghelia care a proclamat răstignirea/învierea lui Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost cea a lui Pavel:

„Adu-ți aminte de Domnul Isus Hristos, din sămânța lui David, înviat din morți, după Evanghelia mea.” (2 Timotei 2:8)[47]

În plus, pasajul despre înviere din Marcu 16:9-20 fusese deja scos din text de către scriitorii Evangheliei în anul 1952, în Ediția Standard Revizuită a Bibliei, după care, în ediția din anul 1971, acesta a fost reintrodus. În multe Biblii, dacă nu a fost scos, acest pasaj este tipărit folosindu-se un scris mic sau pus între paranteze, cu comentariu (a se vedea Versiunea Standard Revizuită, Noua Biblie Americană și Noua Traducere Internațională a Sfintelor Scripturi).[48]

Relatarea biblică tradițională a răstignirii lui Isus (Pacea fie asupra sa!) spune că acesta a fost arestat și răstignit din ordinul și urmând planul marelui preot și al mai marilor evrei. Această povestire a fost negată în anii '60 de către înalta autoritate catolică, Papa. El a afirmat că evreii nu au avut nimic de-a face cu răstignirea lui Isus (Pacea fie asupra sa!).[\[49\]](#)

A fost vreunul dintre discipoli sau dintre autorii Evangheliei martor la răstignire sau înviere? Nu! În Marcu 14:50, este scris că discipolii l-au părăsit pe Isus (Pacea fie asupra sa!) și că au fugit. Chiar și Petru l-a părăsit pe Isus (Pacea fie asupra sa!) de trei ori

Înainte de a cânta cocoșul, după cum a prezis Isus (Pacea fie asupra sa!):

„Și Petru și-a adus aminte de vorba pe care i-o spusese Isus: «Înainte ca să cânte cocoșul, te vei lepăda de mine de trei ori.»” (Matei 26:75)

Persoanele despre care se crede că probabil au fost martore ale aceluși moment din viața lui Isus (Pacea fie asupra sa!) au fost Maria Magdalena, Maria – mama lui Iacov și a lui Iose, mama fiilor lui Zebedei, precum și alte femei (Matei 27:55-56). Cu toate acestea, nu există nicio afirmație sau relatare în Evangheliile de la aceste femei cu privire la ceea ce au văzut sau auzit.

Discipolul (**discipolii**) a găsit gol mormântul unde fusese depus Isus (**Pacea fie asupra sa!**), fapt pentru care el a ajuns la concluzia că acesta a fost înviat, deoarece discipolii și alți martori l-au văzut în viață după pretinsa răstignire. Nimeni nu a văzut momentul exact când acesta a fost înviat. Isus însuși (**Pacea fie asupra sa!**) a afirmat în Luca 24:36-43 că nu a murit pe cruce, așa cum este explicat în următoarele paragrafe.

Duminica, dimineața devreme, Maria Magdalena a mers la mormânt, care era gol. Ea a observat pe cineva stând acolo, care părea a fi grădinar. După o conversație, ea l-a recunoscut ca fiind Isus (**Pacea fie asupra sa!**) și a dorit să

îl atingă. Isus (Pacea fie asupra sa!) a spus (Ioan 20:17):

„«Nu mă ține», i-a zis Isus, «căci încă nu m-am suit la Tatăl meu.» (...)» [\[50\]](#)

Acum, [citiți Luca 24:36-43](#):

„Pe când vorbeau ei ([discipolii](#)) astfel, însuși Isus a stat în mijlocul lor și le-a [zis](#): «Pace vouă!» ~ Plini de frică și de spaimă, ei credeau că văd un duh. ~ Dar el le-a [zis](#): «Pentru ce sunteți tulburați? Și de ce vi se ridică astfel de gânduri în inimă? ~ Uitați-vă la mâinile și picioarele mele, eu sunt; pipăiți-mă și vedeți: un duh n-are nici carne, nici oase, cum vedeți că am eu.» ~ (Și, după ce a zis aceste vorbe, le-a

arătat mâinile și picioarele sale.) ~
Fiindcă ei, de bucurie, încă nu credeau
și se mirau, El le-a zis: «Aveți aici
ceva de mâncare?» ~ I-au dat o bucată
de pește fript și un fagure de miere. ~
El le-a luat și a mâncat înaintea lor.”

Are nevoie un spirit sau un om mort de
hrană? Isus (Pacea fie asupra sa!) a
mâncat pentru a le demonstra
discipolilor săi că nu era un spirit, ci,
mai degrabă, că era încă în viață.

Faptul că Isus (Pacea fie asupra sa!)
era în viață este susținut în continuare
în propria sa profeție (Matei 12:40):

„Căci, după cum Iona a stat trei zile și
trei nopți în pântecul chitului, tot așa

și Fiul omului va sta trei zile și trei nopți în inima pământului.”

A îndeplinit Isus (**Pacea fie asupra sa!**) acest miracol? Creștinii vor spune: „Da.”, deoarece Isus (**Pacea fie asupra sa!**) a murit și a înviat trei zile mai târziu, conform lui Luca 24:26 și Matei 20:19, pentru a numi doar câteva versete. Cu toate acestea, asemeni miracolului lui Iona și conform Bibliei, Isus (**Pacea fie asupra lor!**) a petrecut doar o zi și două nopți [\[51\]](#) în mormânt și nu trei zile și trei nopți așa cum a prezis el.

Isus (**Pacea fie asupra sa!**) a fost pus în mormânt vinerea (**Vinerea Mare**), chiar înainte de apus, și s-a observat lipsa lui

înainte de răsărit duminica (în ziua de Paște). Dacă ar fi să e-x-t-i-n-d-e-m timpul un pic, cineva ar putea spune că Isus (Pacea fie asupra sa!) a petrecut trei zile în pământ, însă nu există nicio cale și, repet, nicio cale, ca Isus (Pacea fie asupra sa!) să fi petrecut trei nopți în pământ. Nu trebuie să uităm faptul că Evangheliile sunt explicite atunci când ne spun că Maria Magdalena a mers la mormântul lui Isus (Pacea fie asupra sa!) duminica, „înainte de răsărit”, și l-a găsit gol. [\[52\]](#)

În consecință, există anumite neconcordanțe cu privire la faptul dacă Isus (Pacea fie asupra sa!) a împlinit sau nu propria profeție. Dacă el (Pacea fie asupra sa!) a fost cu adevărat

răstignit, atunci ziua (Vinerea Mare) pretinsei sale răstigniri este greșită.

Un alt punct semnificativ care trebuie menționat este acela că Iona (Pacea fie asupra sa!) era viu în interiorul pântecelui balenei. Creștinii spun că Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost mort în interiorul pământului/mormântului, iar acest fapt contrazice propria profeție a lui Isus (Pacea fie asupra sa!), care a spus:

„Căci după cum Iona a fost (...), tot așa și Fiul omului va fi (...)” (Luca 11:30)

Dacă Iona (Pacea fie asupra sa!) a fost viu, la fel a fost și Isus (Pacea fie asupra sa!).

Un eveniment decisiv, care a avut loc înainte de presupusa răstignire, a fost rugăciunea lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**), prin care **Îi cerea ajutor lui Dumnezeu:**

„Zicând: «Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta de la Mine! Totuși facă-se nu voia mea, ci a Ta.»”
(Luca 22:42)

Rugăciunea lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**) de a nu muri pe cruce a fost acceptată de Dumnezeu, conform Luca 22:43 și Evrei 5:7.[\[53\]](#) Prin urmare, dacă toate rugăciunile lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**) au fost acceptate de Dumnezeu, inclusiv cea de a nu muri

pe cruce, cum ar fi putut el (**Pacea fie asupra sa!**) să moară răstignit?

În Matei 27:46, ni se spune că, în timp ce se afla pe cruce, Isus (**Pacea fie asupra sa!**) a spus:

„Eli, Eli, lama sabachtani (**Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit?**)?”

Dacă Isus (**Pacea fie asupra sa!**) a spus aceste cuvinte, atunci ele reprezintă o mărturisire flagrantă a necredinței, conform autorităților teologice.

Aceasta reprezintă o insultă măreață, deoarece asemenea cuvinte ar fi putut proveni doar de la o persoană care nu credea în Dumnezeu. În plus, este

incredibil ca asemenea cuvinte să vină de la un Profet al lui Dumnezeu, deoarece El nu Își încalcă niciodată Promisiunea, iar Profeții Săi (**Pacea fie asupra lor!**) nu s-au plâns vreodată de Promisiunea Sa, în special atunci când misiunea Profetului era înțeleasă. Se poate spune astfel că oricine spune că această afirmație a fost rostită de către un Profet (**Isus, pacea fie asupra sa!**) este un necredincios. [\[54\]](#)

Așa cum Nobilul Coran afirmă, Isus (**Pacea fie asupra sa!**) nu a fost niciodată răstignit. Dușmanii săi intenționau să îl ucidă răstignindu-l pe cruce, însă Allah Preaînaltul l-a salvat de complotul lor. **În Coran 4:157, ni se spune:**

[وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ]

(النساء: ١٥٧)

„Și din pricina vorbelor lor (ale evreilor): «Noi l-am răstignit pe Mesia Isus, fiul Mariei, Trimisul lui Allah!», în vreme ce ei nu l-au omorât, nici nu l-au răstignit pe cruce (...)”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran 4:157]

Învierea

Înainte de a discuta despre înviere, trebuie menționat faptul că sărbătoarea Paștelui, presupusa zi a învierii lui Isus (Pacea fie asupra sa!), a fost inițial o

sărbătoare păgână dedicată lui Ostara, o zeiță teutonică (germană) a luminii și a primăverii. În momentul echinocțiului de primăvară (ziua în care Soarele traversează Ecuatorul, moment în care ziua și noaptea sunt egale ca lungime), erau oferite sacrificii în onoarea ei. Încă din secolul al VIII-lea, termenul de „Paște” a fost folosit pentru a desemna celebrarea anuală a învierii lui Isus (Pacea fie asupra sa!).^[55] Din nou, creștinii au adoptat ignoranța păgânismului și au asociat-o cu Isus (Pacea fie asupra sa!).

Așadar, de unde au luat creștinii credința în înviere? Ei au preluat-o din învățăturile lui Pavel (Faptele Apostolilor 17:18), care a afirmat că a

fost unul dintre discipolii numiți ai lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**). El nu l-a văzut vreodată pe Isus (**Pacea fie asupra sa!**), însă l-a numit Fiul lui Dumnezeu (**Faptele Apostolilor 9:20**) și a pretins că învierea s-a petrecut în conformitate cu Evanghelia lui (**2 Timotei 2:8**). Așadar, credința actuală a creștinismului în faptul că răstignirea/învierea este necesară pentru răscumpărarea păcatelor nu este o învățătură a lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**).[\[56\]](#) Păcatele oamenilor au fost iertate dinainte de presupusa răstignire sau înviere, **așa cum ni se arată în Marcu 2:5:**

„Când le-a văzut Isus credința, i-a zis slăbănogului: «Fiule, păcatele îți sunt iertate!»”

Și, de asemenea, în Luca 7:48: „Apoi i-a zis femeii: «Iertate îți sunt păcatele!»”

Mai mult decât atât, faptul că Isus (Pacea fie asupra sa!) ierta păcatele înainte de răstignire sau de înviere contrazice credința în sângele lui Hristos (Pacea fie asupra sa!), care spală păcatele. Conform Deuteronom 24:16:

„Să nu-i omori pe părinți pentru copii și să nu-i omori pe copii pentru părinți;

fiecare să fie omorât pentru păcatul lui.”

Această credință a creștinilor din zilele noastre îi aparține lui Pavel. El și-a justificat doctrina folosindu-se de **Romani 7:1-4**:

„Nu știți, fraților - căci vorbesc unor oameni care cunosc Legea - că Legea are stăpânire asupra omului câtă vreme trăiește el? ~ Căci femeia măritată este legată prin Lege de bărbatul ei câtă vreme trăiește el; dar dacă-i moare bărbatul, este dezlegată de Legea bărbatului ei. ~ Dacă deci, când îi trăiește bărbatul, ea se mărită după altul, se va chema preacurvă; dar dacă-i moare bărbatul, este dezlegată de

Lege, așa că nu mai este preacurvă, dacă se mărită după altul. ~ Tot astfel, frații mei, prin trupul lui Hristos, și voi ați murit în ce privește Legea, ca să fiți ai altuia, adică ai Celui ce a înviat din morți; și aceasta, ca să aducem rod pentru Dumnezeu.”

Versetele mai sus menționate arată cu claritate faptul că Pavel a făcut o distincție între Isus (Pacea fie asupra sa!) și Hristos. Conform raționamentului său, Legea care i-a legat pe Isus (Pacea fie asupra sa!) și pe adeptii săi nu mai era necesară, din moment ce Isus (Pacea fie asupra sa!) a murit. Acum, ei nu mai erau „căsătoriți” cu Isus (Pacea fie asupra sa!), ci cu Hristos, care a adus o altă

Lege, printr-o revelație directă făcută lui (Pavel). Prin urmare, era necesar să îl urmeze pe Hristos, iar nu pe Isus (Pacea fie asupra sa!). Astfel, oricine a păstrat învățăturile lui Isus (Pacea fie asupra sa!) s-a rătăcit. Pavel și-a construit doctrina expierii și a mântuirii pe baza acestui raționament. Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a predicat niciodată această teorie. Acesta a fost un succes măreț din moment ce el (Pavel) a predicat în mod clar faptul că o persoană poate face orice își dorește, fără a se confrunța cu consecințele inevitabile ale acțiunilor sale și aceasta cu condiția ca, la sfârșitul zilei, să spună: „Cred în Hristos.” Cu toate acestea, premisa

fundamentală pe care s-a bazat raționamentul lui Pavel este falsă, din moment ce Isus (**Pacea fie asupra sa!**) nu a fost nici răstignit, nici înviat. Doctrinile sale ale expierii și ale mântuirii sunt greșite.[\[57\]](#)

Știați că doctrina mântuirii a fost acceptată de către Biserică la trei sau patru secole după ce Isus (**Pacea fie asupra sa!**) a părăsit Pământul?[\[58\]](#) Citiți Deuteronom 24:16, **Ieremia 31:30** și Ezechiel 18:20 și veți vedea că această doctrină a mântuirii contrazice Legea Vechiului Testament:

„Să nu-i omori pe părinți pentru copii și să nu-i omori pe copii pentru părinți;

fiecare să fie omorât pentru păcatul lui.” ([Deuteronom 24:16](#))

„Ci fiecare va muri pentru nelegiuirea lui (...)” ([Jeremia 31:30](#))

„Sufletul care păcătuiește, acela va muri. Fiul nu va purta nelegiuirea tatălui său, și tatăl nu va purta nelegiuirea fiului său! Neprihănirea celui neprihănit va fi peste el, și răutatea celui rău va fi peste el.”
([Ezechiel 18:20](#))

Acum, [citiți Matei 7:1-2 și 1 Corinteni 3:8](#). Nu există niciun motiv pentru care să existe mântuirea de „păcatul original”, [deoarece Matei 19:14](#) afirmă în mod clar că toți copiii ([fiecare la un](#)

moment dat) aparțin Împărăției Cerurilor. Noțiunea de „pentru ei este Împărăția Cerurilor” este în acord cu credința islamică în conformitate cu care:

الْفِطْرَةَ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجِّسَانِهِ (...) صحيح البخاري كُلُّ مَوْلُودٍ يُوَلَدُ عَلَى

„Fiecare copil este născut în credința adevărată a islamului (adică nu adoră pe nimeni altcineva în afară de Allah Singur), iar părinții săi îl transformă în evreu, creștin sau zoroatru (...)” (Al-Bukhari și Muslim)

În plus, Isus (Pacea fie asupra sa!) afirmă în Marcu 11:25-26 și în Luca 11:1-4 că greșelile (păcatele) sunt iertate de Dumnezeu. De aceea, nu este

nevoie de ispășirea păcatelor prin Isus
(**Pacea fie asupra sa!**):

„Și, când stați în picioare de vă rugați, să iertați orice aveți împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru care este în Ceruri să vă ierte greșelile voastre. ~ Dar, dacă nu iertați, nici Tatăl vostru care este în Ceruri nu vă va ierta greșelile voastre.” (**Marcu 11:25-26**)

„Într-o zi, Isus Se ruga într-un loc anumit. Când a isprăvit rugăciunea, unul din ucenicii Lui i-a zis: «Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum a învățat și Ioan pe ucenicii lui.» ~ El le-a zis: «Când vă rugați, să ziceți: „Tatăl nostru care ești în Ceruri! Sfintească-se Numele Tău; vie Împărăția Ta; facă-se

Voia Ta, precum în Cer, așa și pe Pământ. ~ Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă în fiecare zi; ~ Și ne iartă nouă păcatele noastre, fiindcă și noi iertăm oricui ne este dator; și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău.» (Luca 11:1-4)

Din nou, Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a venit pentru a distruge Legea, ci Pavel este cel care a anulat Legea (mozaică). Citiți Faptele Apostolilor 13:39:

„Și oricine crede este iertat prin El de toate lucrurile de care n-ați putut fi iertați prin Legea lui Moise.”

„Autoritatea” pe care Pavel a acumulat-o i-a permis să pretindă că binecuvântările Evangheliei nu au fost limitate doar la evrei, ci la toți cei care au crezut. [\[59\]](#) Aceasta este, de asemenea, în contradicție absolută cu misiunea, scopul și învățăturile lui Isus (Pacea fie asupra sa!). Adevăratul mesaj al lui Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost Legea, aceeași care i-a călăuzit pe Adam, Avraam, Moise, Noe și pe toți ceilalți Profeti (Pacea fie asupra lor!), inclusiv pe Profetul islamului, Mohammed (ﷺ), care a fost profețit în Biblie, după cum a fost menționat în Nobilul Coran.

Profetul Mohammed (ﷺ) în BiblieProfetii

despre Profetul Mohammed (ﷺ) pot fi găsite atât în Vechiul, cât și în Noul Testament, după cum a fost menționat în Nobilul Coran (7:157):

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُجِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾﴾

(الأعراف: ١٥٧)

„Pentru aceia care îl urmează pe Trimis, Profetul neînvățat (Mohammed ﷺ), despre care află scris la ei în Torah și în Evanghelie. El le poruncește ceea ce este bine și-i oprește de la ceea ce este urât, le îngăduie lor bunătățile și le oprește lor pe cele necurate (așa cum

sunt carnea de porc, mortăciunea și sângele) și-i ușurează pe ei de povara lor și de lanțurile care au fost asupra lor. Cei ce cred în el (în Profet ﷺ) și îl susțin și îl ajută și urmează Lumina (Coranul), care a fost pogorâtă cu el, aceia vor fi izbânditori.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran 7:157]

Voi cita și voi susține două profeții din Biblie care nu pot fi aplicate nimănui altcuiva în afară de Profetul Mohammed (ﷺ).

1. Vechiul Testament – această profeție i-a fost adresată lui Moise (Pacea fie asupra sa!) și a spus că Dumnezeu va trimite dintre „frații” israeliților un Profet asemeni lui Moise

(Pacea fie asupra sa!), care va fi un fondator, un lider și un model pentru comunitatea de credincioși. [\[60\]](#) Citiți Deuteronom 18:18-19:

„Le voi ridica din mijlocul fraților lor un Proroc ca tine, voi pune Cuvintele Mele în gura lui, și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu. ~ Și dacă cineva nu va asculta de Cuvintele Mele, pe care le va spune el în Numele Meu, Eu îi voi cere socoteală.”

Creștinii vor spune cu siguranță că această profeție se referă la Isus (Pacea fie asupra sa!). Nu, era vorba despre Profetul Mohammed (ﷺ), nu despre Isus (Pacea fie asupra sa!), care, asemeni lui Moise (Pacea fie asupra

sa!), s-a născut din părinți obișnuiți, s-a căsătorit, a fost fondatorul unei comunități de credincioși, a stabilit o Lege măreață și a murit de o moarte naturală.[\[61\]](#) Frații israeliților (descendenții lui Avraam prin intermediul lui Isaac, pacea fie asupra lor!) sunt ismaeliții (descendenții lui Avraam prin intermediul lui Ismail, pacea fie asupra lor!). Isus (Pacea fie asupra sa!) este exclus din această profecie, deoarece este israelit; în caz contrar, versetul ar spune „un Profet dintre ei înșiși”.[\[62\]](#)

Hai deți să comparăm câteva caracteristici esențiale ale lui Moise, Mohammed și Isus (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra

lor!), care pot clarifica identitatea Profetului care este „ca tine (Moise)” și care urma să apară. Acestea au fost extrase din cartea Dialogul musulman-creștin:

	Moise	Mohammed	Isus
Nașterea	Obișnuită	Obișnuită	Neobișnuită
Viața de familie	Căsătorit Cu copii	Căsătorit Cu copii	Necăsătorit Fără copii
Moartea	Obișnuită	Obișnuită	Neobișnuită
Consemnări cu privire la Revelație	Torah (în timpul vieții)	Coran (în timpul vieții)	Niciuna (după el)
Natura învățăturilor	Spirituală	Spirituală	Spirituală

	Legală	Legală	Nelegală
	Respins	Respins	
Acceptarea lui ca lider	(apoi acceptat)	(apoi acceptat)	Respins

2. Acum, profeția din Noul Testament care face referire la Profetul Mohammed (ﷺ). [Citiți Ioan 14:16](#):

„Și eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac.”

Acest verset afirmă în mod clar faptul că un altul, cineva diferit, cineva în plus, însă de aceeași natură și totuși diferit în mod distinctiv de primul [\[63\]](#) va fi trimis, conform rugăciunii lui Isus (Pacea fie asupra sa!). [Întrebarea de un](#)

milion de dolari este: cine este primul Mângâietor?![\[64\]](#)

Lumea creștină va spune în mod unanim că acest Mângâietor (sau Ajutor, așa cum este adăugat în prezent) este Sfântul Spirit sau Duhul Sfânt, în funcție de Biblia pe care o citiți, iar acest fapt este susținut doar de Ioan 14:26, care spune:

„Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu (...)”

Cu toate acestea, Ioan, 14:26 și Ioan, 14:16 se contrazic unul pe altul, în sensul că 14:16 spune că un alt Mângâietor va fi trimis, după care

14:26 afirmă că celălalt care va fi trimis va fi Sfântul Spirit/Duhul Sfânt. Aceasta ar însemna că un total de două (2) Spirite Sfinte/Duhuri Sfinte vor fi trimise. Folosirea termenului „un alt” din Ioan, 14:16 înseamnă că unul există deja.

Referitor la un alt Duh Sfânt care va fi trimis, unii creștinii apără acest lucru afirmând că Duhul Sfânt nu a fost încă pe Pământ. Ei bine, sunt numeroase exemplele biblice cu privire la venirea și plecarea Duhului Sfânt înainte de nașterea și plecarea Mesiei: Luca 1:15 (Ioan Botezătorul, pacea fie asupra sa!), Luca 1:41 (Elisabeta), Luca 1:67 (Zaharia), Luca 2:26 (Simeon), Luca 3:22 (Isus, pacea fie asupra sa!).[\[65\]](#)

Duhul Sfânt l-a ajutat pe Isus (Pacea fie asupra sa!) în predicarea sa și pe discipolii săi în misiunea acestora de predicare și de vindecare. Dacă încă mai există vreo îndoială cu privire la lucrările Duhului Sfânt, **am să vă rog să citiți Ioan 20:21-22:**

„«(...) Cum m-a trimis pe mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.» ~ După aceste vorbe, a suflat peste ei și le-a **zis: «Luați Duh Sfânt!»**” [\[66\]](#)

Amintiți-vă că, în acest moment, Isus (Pacea fie asupra sa!) nu părăsise încă Pământul. Așadar, pentru ca Mângâietorul să vină, Isus (Pacea fie asupra sa!) a afirmat că el (Pacea fie

asupra sa!) trebuie să plece, așa cum ni se spune în Ioan 16:7:

„Totuși vă spun adevărul: vă este de folos să mă duc; căci, dacă nu mă duc eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă mă duc, vi-l voi trimite.”

Mai mult decât atât, Ioan 14:26 contrazice alte predicții explicite ale lui Isus (Pace fie asupra sa!) cu privire la acest Mângâietor. Observați că nu există versete biblice, altele decât Ioan 14:26, în care să fie menționat faptul că Isus (Pacea fie asupra sa!) l-a numit pe Sfântul Spirit/Duhul Sfânt cu termenul de „el (-l)”. În toate celelalte versete ale Bibliei, Spiritul Sfânt/Duhul Sfânt este numit sau

identificat simplu ca Sfântul Spirit/Duhul Sfânt. Dacă citim Ioan 14:26 cu atenție, putem observa că, prin adăugarea cuvintelor „adică Duhul Sfânt”, autorul îl conduce pe cititor la o concluzie. Același lucru se întâmplă și cu Ioan 14:22, prin adăugarea comentariului „nu Iscarioteanul”:

„Iuda, nu Iscarioteanul, i-a zis:
«Doamne, cum se face că Te vei arăta nouă, și nu lumii?»”

În plus, pentru a susține ideea că termenul de „Mângâietor” nu face referire la Duhul Sfânt, trebuie să știți că termenul de „Mângâietor” din limba română este o traducere a cuvântului grecesc „periclytos”, care este aproape

o traducere literală a cuvântului aramaic sau evreiesc „mauhamana”, folosit de către Isus însuși (Pacea fie asupra sa!). Acesta este corelat cu numele lui Mohammed (ﷺ)[67], ultimul Profet, care va veni înainte de cea de a doua venire a lui Isus (Pacea fie asupra sa!). De asemenea, în Noul Testament, versiunea grecească, termenul de „spirit” a fost atribuit, de asemenea, unei persoane inspirate: „posesorul unei comunicări spirituale” sau Revelații. Cel care este înzestrat cu o Revelație Divină este numit el însuși cu termenul de „spirit”. [68]

Alt verset care menționează Mângâietorul este Ioan, 15:26:

„Când va veni Mângâietorul, pe care-l voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care purcede de la Tatăl, el va mărturisi despre mine.”

Acum, citiți Ioan, [16:12-14](#), care este imaginea cea mai cuprinzătoare a Profetului Mohammed (ﷺ) și a islamului:

„Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta. ~ Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci el nu va vorbi de la el, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare. ~ El mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al meu și vă va descoperi.”

Aceste caracteristici ale Mângâietorului sunt aplicabile doar Profetului Mohammed (ﷺ), așa cum vor demonstra următoarele observații:

1. Nobilul Coran menționează numele lui Isus (Pacea fie asupra sa!) de douăzeci de ori mai mult decât numele Profetului Mohammed (ﷺ).[\[69\]](#) Evreii l-au numit pe Isus (Pacea fie asupra sa!) impostor și au acuzat-o pe mama sa de imoralitate. Ei chiar au încercat să îl răstignească.[\[70\]](#) Profetul Mohammed (ﷺ) îl consideră pe Isus (Pacea fie asupra sa!) a fi un Profet măreț, iar Coranul îl numește „un Cuvânt al lui Allah”. Coranul îi atribuie lui Isus (Pacea fie asupra sa!) un miracol ce nu este menționat în

Biblie. Acesta a avut loc atunci când Isus (**Pacea fie asupra sa!**) a vorbit încă de pe când era un prunc de leagăn. Cu toate acestea, dacă examinați povestea lui Isus din Nazaret (**Pacea fie asupra sa!**) așa cum este ea prezentată în timpul sărbătorilor de Crăciun și de Paște, veți auzi acest miracol menționat în relatare. De unde au luat ei acest miracol? Acesta este menționat doar în Nobilul Coran, atunci când castitatea Mariei (**Pacea fie asupra sa!**) a fost pusă la îndoială:

﴿فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا (٢٩) قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا (٣٠) وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا (٣١)﴾

(مریم: ٢٩-٣٣)

„Ea (Maria) a făcut un semn spre el (spre pruncul Isus), dar ei au zis: «Cum să vorbim cu acela care este un prunc de leagăn?» ~ Dar el (pruncul) a zis: «Eu sunt robul lui Allah! El mi-a dăruit Scriptura (Evanghelia) și m-a făcut Profet! ~ Și El m-a binecuvântat, oriunde aș fi, și mi-a poruncit rugăciunea (as-salāh) și caritatea anuală obligatorie (az-zakāh), cât voi trăi, ~ Și bunăcuviința față de născătoarea mea! Și nu m-a făcut pe mine trufaș, nici ticălos! ~ Și pacea fie asupra mea în ziua în care m-am născut și în ziua în care voi muri și în ziua în care voi fi adus la viață (din nou)!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 19:29-33]

De asemenea, în islam, Maria, mama lui Isus (**Pacea fie asupra lor!**), este considerată a fi cea mai virtuoaasă femeie și cea mai bună dintre toate femeile din Paradis. Astfel, Mohammed (ﷺ) chiar l-a slăvit pe Isus (**Pacea fie asupra sa!**).[\[71\]](#) În plus, în Nobilul Coran chiar există un Capitol (**Sură**) numit după Maria (**Mariam**), iar numele ei este menționat în Nobilul Coran de paisprezece ori mai mult decât este în Biblie (**32/18**).[\[72\]](#)

2. Nobilul Coran i-a fost revelat Profetului Mohammed (ﷺ) prin intermediul îngerului Jibrîl (**Gavriil, pacea fie asupra sa!**). În momentul în care îngerul termina de recitat anumite părți din Coran, Profetul Mohammed

(ﷺ) obișnuia să le transmită în mod textual companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei!) ceea ce auzise de la înger, fără niciun fel de adăugire sau modificare și fără a uita ceva. [73]

(Notă! Îngerul Gavriil, pacea fie asupra sa, îl vizita pe Profetul Mohammed ﷺ o dată pe an în timpul lunii sfinte Ramadan – luna postului – și de două ori în ultimul lui an de viață, pentru a confirma textul Coranului).

De asemenea, Nobilul Coran îl descrie pe Profetul Mohammed (ﷺ) spunând:

﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۗ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾

(النجم: ٤-٣)

„Nu rostește nimic după pofta lui (în acest Coran)! ~ El (Coranul) nu este decât o Revelație trimisă (de către Allah).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 53:3-4]

Dacă vom compara versetele 53:3-4 din Coran cu Ioan 16:13: „(...) căci el nu va vorbi de la el (...)”, vom observa similitudinile dintre caracteristica Mângâietorului și cea a Profetului Mohammed (ﷺ).

3. Profetul Mohammed (ﷺ) a fost singurul Mesager care a venit după Isus (Pacea fie asupra sa!). Între ei, a trecut o perioadă de șase secole. Misiunea lui Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost limitată doar „la oile pierdute ale

fiilor lui Israel”, însă mesajul lui Mohammed (ﷺ) a fost unul universal, pentru toți oamenii (neevreii și samaritenii fiind incluși printre aceștia). Numai mesajul Profetului Mohammed (ﷺ) a fost destinat de către Allah Preaînaltul spre a fi un mesaj universal și veșnic. [\[74\]](#)

Concluzii

Frații și surorile mele creștine, având în vedere informațiile pe care această broșură le conține, sper că ați început să înțelegeți că stâlpii creștinismului actual și anume că Isus (Pacea fie asupra sa!) este Fiul lui Dumnezeu, Trinitatea și faptul că Isus (pacea fie

asupra sa!) a murit pe cruce pentru păcatele noastre, sunt toți construiți pe o fundație slabă și îndoielnică, construită pe următoarele elemente:

1. Evangheliile actuale au fost aprobate de un criminal la trei sute (300) de ani după ce Isus (Pacea fie asupra sa!) a părăsit Pământul;
2. alte trei sute de Evanghelii au fost distruse;
3. cuvintele „Fiul lui Dumnezeu, singurul născut al Tatălui” au fost omologate de către un criminal;
4. termenul de „Evanghelie” a fost adăugat titlului scrierilor după Matei, Marcu, Luca și Ioan;

5. „Evangheliile” au fost scrise între anii 60-100 e.n.;

6. „Evangheliile” au fost scrise la persoana a treia;

7. anumite versete (cele referitoare la doctrina Trinității) au fost scoase din Biblie, după care au fost adăugate la loc;

8. doctrina Trinității a fost acceptată la trei secole după ce Isus (Pacea fie asupra sa!) a părăsit Pământul;

9. un păgân a fost primul care a menționat termenul de „creștin”;

10. sărbătorile creștine actuale sunt preluate din ritualurile păgâne;

11. traducerea greșită și adăugarea unor cuvinte, pentru a îl induce în eroare pe cititor;

12. niciun discipol sau autor de Evanghelie nu l-a văzut pe Isus (**Pacea fie asupra sa!**) murind pe cruce;

13. creștinismul actual provine de la niște doctrine făcute de om.

Ar fi illogic să acceptăm oricare dintre stâlpii creștinismului ca fiind valizi, luând în considerare originea și baza acestora. **Biblia ne spune despre consecințele pe care o persoană le va suporta dacă își construiește o casă fără a avea o fundație: distrugere totală.** Această bază creată de om pe care este

construit creștinismul actual ar trebui să vă conducă, dacă nu este prea târziu, la continuarea căutării pentru a găsi acel mod de viață acceptat de către Creatorul nostru, un mod de viață care vă va oferi succesul atât în această viață, cât și în Viața de Apoi, și care vă va salva de pedeapsa Focului Iadului.

Înainte de a încheia, permiteți-**mi să adaug un comentariu foarte serios**: din acest moment, nu mai puteți spune că nu ați auzit vreodată mesajul islamului, despre Profetul Mohammed (ﷺ) sau despre ceea ce afirmă Nobilul Coran cu privire la asocierea de parteneri lui Allah Preaînaltul. Voi veți fi întrebați în Ziua Judecății de ce nu ați luat în seamă religia islamului.

Am să vă rog să citiți și să reflectați la acest verset al Nobilului Coran (18:110), pe care îngerul Gavriil (Pacea fie asupra sa!) i l-a spus Profetului Mohammed (ﷺ), astfel încât acesta să îl transmită întregii omeniri:

[قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا (١١٠)]

(الكهف: ١١٠)

„Spune (o, Mohammed, oamenilor Scripturii și idolatrilor): «Ci eu sunt doar un om, ca și voi! Și mi s-a revelat mie că Domnul vostru este un Domn Unic! Acela care nădăjduiește să-L întâlnească pe Domnul său să săvârșească fapte bune și să nu asocieze pe nimeni altcineva la

adorarea Domnului său!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 18:110]

Profetul Mohammed a (ﷺ) clarificat versetul 18:110 atunci când a spus:

أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٌّ وَلَا نَصْرَانِيٌّ ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ تَنْفُسٌ مُخَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي وَالَّذِي أَرْسَلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ [مسلم] يُؤْمِنُ بِالَّذِي

„(Jur) Pe Cel în Mâna Căruia se află viața lui Mohammed, cel dintre evrei sau creștini care aude despre mine, dar nu își afirmă credința în cele cu care am fost trimis și moare în această stare (de necredință), va fi dintre locuitorii Focului Iadului.” (Muslim)

Fratele meu creștin/sora mea creștină, te invit să lași deoparte religia părinților tăi și să faci acel pas către cercetarea, învățarea și apoi alegerea

religiei Călăuzirii și a Înțelepciunii Divine. Devino musulman astăzi, crezând cu sinceritate și spunând cu voce tare următoarele cuvinte:

„Mărturisesc că nimeni și nimic nu este demn de adorare în afară de Allah și mărturisesc că Mohammed este Mesagerul și Robul lui Allah.”

De asemenea, începe să urmezi învățăturile originale și autentice ale tuturor Profeților (Pacea fie asupra lor!). Dacă ești un credincios adevărat, Biblia te va conduce către calea (dīn) islamului (cu Voia lui Allah), așa cum a făcut-o cu mine și cu mulți alții.

As-salām aleikum!

Originea principalelor confesiuni din Statele Unite ale Americii

Nume	Fondator
Baptism	John Smith - în Anglia, 1609, și Rogert Williams - în Rhode Island, 1638
Biserica Metodistă Episcopală	Reverendul John Wesley, a început predicarea evanghelică în Biserica Anglicană în anul 1738; Biserica Episcopală Metodistă a fost fondată în Statele Unite ale Americii în anul 1784

- Biserica
Luterană
- Martin Luther – prima
Congregație luterană a
fost fondată în America
de Nord, în
Willmington, Delaware,
1638
- Biserica
Mormonă
Penticostală
- Joseph Smith – a fondat
tabletele de aur în anul
1820. S-a dezvoltat în
„mișcarea cea sfântă” în
prima decadă a
secolului al XX-lea
- Biserica
Presbiteriană
- John Knox – a fondat
prima Biserică
Presbiteriană în Scoția,
în 1557
- Biserica
Episcopală a
- O ramură a Bisericii
Anglicane din Statele

Uniunii cu
Hristos

Unite ale Americii,
formată în 1957 de
către uniunea
Consiliului
Congregației Creștine
cu Bisericile
Evanghelice și
Reformate

Biserica lui
Hristos

Organizată de către
presbiterieni în
Kentucky în 1804 și în
Pensylvania în 1809

Martorii lui
Iehova

Charles T. Russell, în
Statele Unite ale
Americii, în ultima
parte a secolului al
XIX-lea

Biserica

S-a dezvoltat din

advențiștilor învățăturile lui William
de ziua a Miller, în anii 1840,
șaptea formată în mod oficial
 în America de Nord în
 1863

Sursa: New York Public Library Desk
Reference, cea de a doua ediție

[1] Toate citatele biblice sunt preluate
din traducerea profesorului Dumitru
Cornilescu, www.ebible.com (n.tr.)

[2] Acest termen din limba arabă (ﷻ)
înseamnă „Pacea și binecuvântarea lui
Allah fie asupra sa!” și este folosit de

fiecare dată când este menționat numele Profetului Mohammed (ﷺ) – n. tr.

[3] H. M. Baagil, Dialog creștin-musulman (Dammam, 1984)

[4] Ahmed Deedat, Este Biblia Cuvântul lui Dumnezeu? (Jeddah)

[5] Ahmed Deedat, Este Biblia Cuvântul lui Dumnezeu? (Jeddah)

[6] Ahmed Deedat, Este Biblia Cuvântul lui Dumnezeu? (Jeddah)

[7] Ahmed Deedat, Este Biblia Cuvântul lui Dumnezeu? (Jeddah)

[8] Ahmed Deedat, Alegerea (Arabia Saudită, 1994)

[9] H. M. Baagil, Dialog creștin-musulman (Dammam, 1984)

[10] Ahmed Deedat, Este Biblia Cuvântul lui Dumnezeu? (Jeddah)

[11] M. H. Al-Johani, Adevărul despre Isus (Riad)

[12] Marimarinta-‘Umar Mababaya, Unicitatea lui Dumnezeu (Riad, 1993)

[13] Marimarinta-‘Umar Mababaya, Unicitatea lui Dumnezeu (Riad, 1993)

[14] M. H. Al-Johani, Adevărul despre Isus (Riad)

[15] Marimarinta-‘Umar Mababaya, Unicitatea lui Dumnezeu (Riad, 1993)

[16] Ahmed Deedat, Este Biblia Cuvântul lui Dumnezeu? (Jeddah)

[17] S. S. Mufassir, Isus – un Profet al islamului (Indiana, 1993)

[18] Ahmed Deedat, Este Biblia Cuvântul lui Dumnezeu? (Jeddah)

[19] S. S. Mufassir, Isus – un Profet al islamului (Indiana, 1993)

[20] M. Ata-ur-Rahim, Isus - un Profet al islamului (Riad, 1994)

[21] M. Ata-ur-Rahim, Isus - un Profet al islamului (Riad, 1994)

[22] Ahmed Deedat, Este Biblia Cuvântul lui Dumnezeu? (Jeddah)

[23] Ahmed Deedat, Este Biblia Cuvântul lui Dumnezeu? (Jeddah)

[24] Ahmed Deedat, Este Biblia Cuvântul lui Dumnezeu? (Jeddah)

[25] Noua versiune King James (1982)

[26] Noua versiune King James (1982)

[27] H. M. Baagil, Dialog creștin-musulman (Dammam, 1984)

[28] H. M. Baagil, Dialog creștin-musulman (Dammam, 1984)

[29] Marimarinta-‘Umar Mababaya, Unicitatea lui Dumnezeu (Riad, 1993)

[30] Noua versiune King James (1982)

[31] Marimarinta-‘Umar Mababaya, Unicitatea lui Dumnezeu (Riad, 1993)

[32] H. M. Baagil, Dialog creștin-musulman (Dammam, 1984)

[33] S. S. Mufassir, Isus - un Profet al islamului (Indiana, 1993)

[34] M. H. Al-Johani, Adevărul despre Isus (Riad)

[35] M. H. Al-Johani, Adevărul despre Isus (Riad)

[36] H. M. Baagil, Dialog creștin-musulman (Dammam, 1984)

[37] S. S. Mufassir, Isu - un Profet al islamului (Indiana, 1993)

[38] M. H. Al-Johani, Adevărul despre Isus (Riad)

[39] S. S. Mufassir, Isus - un Profet al islamului (Indiana, 1993)

[40] Ahmed Deedat, Musulmanii la rugăciune (Jeddah, 1993)

[41] H. M. Baagil, Dialog creștin-musulman (Dammam, 1984)

[42] Ahmed Deedat, Musulmanii la rugăciune (Jeddah, 1993)

[43] Marimarinta-‘Umar Mababaya, Unicitatea lui Dumnezeu (Riad, 1993)

[44] Marimarinta-‘Umar Mababaya, Unicitatea lui Dumnezeu (Riad, 1993)

[45] Marimarinta-‘Umar Mababaya, Unicitatea lui Dumnezeu (Riad, 1993)

[46] M. Ata-ur-Rahim, Isus - un Profet al islamului (Riad, 1994)

[47] H. M. Baagil, Dialog creștin-musulman (Dammam, 1984)

[48] H. M. Baagil, Dialog creștin-musulman (Dammam, 1984)

[49] M. H. Al-Johani, Adevărul despre Isus (Riad)

[50] H. M. Baagil, Dialog creștin-musulman (Dammam, 1984)

[51] Ahmed Deedat, Semnul lui Iona (Durban, 1995)

[52] Ahmed Deedat, Semnul lui Iona
(Durban, 1995)

[53] H. M. Baagil, Dialog creștin-
musulman (Dammam, 1984)

[54] M. Ata-ur-Rahim, Isus - un
Profet al islamului (Riad, 1994)

[55] Dicționarul biblic ilustrat Nelson,
Thomas Nelson Publishers (1986)

[56] H. M. Baagil, Dialog creștin-
musulman (Dammam, 1984)

[57] M. Ata-ur-Rahim, Isus - un
Profet al islamului (Riad, 1994)

[58] H. M. Baagil, Dialog creștin-
musulman (Dammam, 1984)

[59] M. Ata-ur-Rahim, Isus - un Profet al islamului (Riad, 1994)

[60] M. H. Al-Johani, Adevărul despre Isus (Riad)

[61] M. H. Al-Johani, Adevărul despre Isus (Riad)

[62] H. M. Baagil, Dialog creștin-musulman (Dammam, 1984)

[63] Ahmed Deedat, Semnul lui Iona (Durban, 1995)

[64] Ahmed Deedat, Semnul lui Iona (Durban, 1995)

[65] Ahmed Deedat, Semnul lui Iona (Durban, 1995)

[66] Ahmed Deedat, Semnul lui Iona
(Durban, 1995)

[67] Ahmed Deedat, Musulmanii la
rugăciune (Jeddah, 1993)

[68] S. S. Mufassir, Isus – un Profet al
islamului (Indiana, 1993)

[69] Ahmed Deedat, Alegerea (Arabia
Saudită, 1994)

[70] M. H. Al-Johani, Adevărul despre
Isus (Riad)

[71] M. H. Al-Johani, Adevărul despre
Isus (Riad)

[72] Ahmed Deedat, Alegerea (Arabia
Saudită, 1994)

[\[73\]](#) M. H. Al-Johani, Adevărul despre Isus (Riad)

[\[74\]](#) M. H. Al-Johani, Adevărul despre Isus (Riad)